

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE
BETREKKINGEN

mardi

12-04-2005

Matin

dinsdag

12-04-2005

Voormiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)</i>
	<i>(PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>		<i>(PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beige gekleurd papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de Mme Nathalie Muylle au ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur "la suppression des subsides pour les Chambres de commerce belges" (n° 6123)

Orateurs: **Nathalie Muylle, Karel De Gucht**, ministre des Affaires étrangères

Question de M. Mohammed Boukourna au ministre des Affaires étrangères sur "la situation au Népal" (n° 6429)

Orateurs: **Mohammed Boukourna, Karel De Gucht**, ministre des Affaires étrangères

Question de Mme Josée Lejeune au ministre des Affaires étrangères sur "la prolifération nucléaire" (n° 5835)

Orateurs: **Josée Lejeune, Karel De Gucht**, ministre des Affaires étrangères

Interpellations et questions jointes de
- M. Patrick De Groote au ministre des Affaires étrangères sur "des livraisons d'armes à la Tanzanie" (n° 558)

- M. Francis Van den Eynde au ministre des Affaires étrangères sur "des livraisons d'armes à la Tanzanie" (n° 559)

- Mme Nathalie Muylle au ministre des Affaires étrangères sur "la couverture par le Ducroire de la licence d'exportation accordée à l'entreprise New Lachaussée" (n° 564)

- Mme Muriel Gerken au ministre des Affaires étrangères sur "l'accord de coopération entre le fédéral et les Régions relatif aux licences d'exportation d'armes" (n° 6080)

- Mme Nathalie Muylle au ministre des Affaires étrangères sur "l'accord de coopération conclu avec les Régions en matière d'exportation d'armes" (n° 6276)

Orateurs: **Patrick De Groote, Francis Van den Eynde, Karel De Gucht**, ministre des Affaires étrangères, **Nathalie Muylle, Muriel Gerken, Philippe Monfils, Gerolf Annemans**, président du groupe Vlaams Belang

Motions

Orateur: **Francis Van den Eynde**

INHOUD

Vraag van mevrouw Nathalie Muylle aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "de afschaffing van de subsidies voor de Belgische Kamers van Koophandel" (nr. 6123)

Sprekers: **Nathalie Muylle, Karel De Gucht**, minister van Buitenlandse Zaken

Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toestand in Nepal" (nr. 6429)

Sprekers: **Mohammed Boukourna, Karel De Gucht**, minister van Buitenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Josée Lejeune aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de verspreiding van kernwapens" (nr. 5835)

Sprekers: **Josée Lejeune, Karel De Gucht**, minister van Buitenlandse Zaken

Samengevoegde interpellaties en vragen van
- de heer Patrick De Groote tot de minister van Buitenlandse Zaken over "wapenleveringen aan Tanzania" (nr. 558)

- de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Buitenlandse Zaken over "wapenleveringen aan Tanzania" (nr. 559)

- mevrouw Nathalie Muylle tot de minister van Buitenlandse Zaken over "de Delcrederedekking voor de exportlicentie aan New Lachaussée" (nr. 564)

- mevrouw Muriel Gerken aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Gewesten inzake de wapenexportvergunningen" (nr. 6080)

- mevrouw Nathalie Muylle aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het samenwerkingsakkoord met de Gewesten inzake wapenexport" (nr. 6276)

Sprekers: **Patrick De Groote, Francis Van den Eynde, Karel De Gucht**, minister van Buitenlandse Zaken, **Nathalie Muylle, Muriel Gerken, Philippe Monfils, Gerolf Annemans**, voorzitter van de Vlaams Belang-fractie

Moties

Spreker: **Francis Van den Eynde**

COMMISSION DES RELATIONS
EXTÉRIEURES

du

MARDI 12 AVRIL 2005

Matin

COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE BETREKKINGEN

van

DINSDAG 12 APRIL 2005

Voormiddag

De vragen en interpellaties vangen aan om 10.27 uur.

Voorzitter: de heer Karel Pinxten.

Les questions et les interpellations commencent à 10.27 heures.

Président: M. Karel Pinxten.

De **voorzitter**: De agenda vangt aan met de samengevoegde vragen van de heren Tastenhoye en Goris en mevrouw Muylle. Vraag nr. 5480 van de heer Tastenhoye werd omgezet in een schriftelijke vraag en collega Goris kan hier niet aanwezig zijn.

01 Vraag van mevrouw Nathalie Muylle aan de minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid over "de afschaffing van de subsidies voor de Belgische Kamers van Koophandel" (nr. 6123)

01 Question de Mme Nathalie Muylle au ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique sur "la suppression des subsides pour les Chambres de commerce belges" (n° 6123)

01.01 **Nathalie Muylle** (CD&V): Mijnheer de minister, ik kom nog eens terug op de Kamers van Koophandel. Het is de derde maal. Ik heb u over het onderwerp een mondelinge vraag gesteld eind december. Nadien heb ik ook nog een schriftelijke vraag ingediend, waarop ik antwoord heb gekregen van minister Verwilghen. Het is eigenlijk op basis van het schriftelijk antwoord dat ik toen gekregen heb, dat ik mij nogmaals tot u wend om het onderwerp aan te brengen.

Uit het antwoord op de mondelinge vraag en op de schriftelijke vraag beantwoord door de heer Verwilghen – ik vermoed dat dat toch wel in samenwerking met uw diensten is opgesteld, te meer omdat ik ook vandaag mijn vraag aan de heer Verwilghen gesteld had en de diensten mij hebben gesignaleerd dat u het onderwerp behandelt – heb ik geleerd dat u op 6 december aan de Gewesten hebt geschreven dat u de federale subsidie voor de Kamers zult afschaffen en dat de Gewesten dus in alle vrijheid de Kamers kunnen betoelagen, als ze dat wensen. U hebt toen ook gezegd dat dat voor weinig Kamers problemen zou opleveren, omdat weinige van de 45 Kamers van Koophandel heel veel subsidie opnemen. Het gaat over een totaalpakket van ongeveer 50 miljoen Belgische frank of 1,3 miljoen euro. Heel veel Kamers nemen vandaag geen subsidies op. Mits een paar schikkingen binnen die Kamers, zouden er weinig problemen zijn.

01.01 **Nathalie Muylle** (CD&V): Le ministre n'a informé les Régions de ce dossier que le 6 décembre. Les Chambres de commerce m'ont confirmé que cette communication était intervenue tardivement et sans la moindre concertation et qu'aucun indice n'avait laissé à penser que les subsides seraient supprimés. Il n'est toutefois pas exact que quelques ajustements pourront résoudre le problème. Par exemple, le personnel de la Chambre germano-belgo-luxembourgeoise (Debelux) est fortement touché par cette mesure. La Flandre examinera cette année quelles sont les possibilités budgétaires. La Wallonie préfère que cette compétence reste fédérale. Une conférence interministérielle devait traiter ce sujet le 15 mars 2005. Comment cette concertation s'est-

Als reactie op uw antwoord hebben de mensen van de Kamers mij gecontacteerd, omdat er in het dossier toch wel wat vragen blijven, vooral ook rond de communicatie.

elle déroulée? Y aura-t-il des mesures transitoires?

Ik ga hier vandaag geen discussie voeren over het debat en wanneer u juist de communicatie aan de Kamers hebt gedaan. U zegt tegen mij dat u in december de Kamers daarvan hebt ingelicht, maar men blijft mij toch zeggen dat dat zeer laat was. Wanneer die Kamers pas in december weten dat zij de subsidie voor het jaar daarna niet meer zullen ontvangen, is dat toch vrij laat. Dat zou ook gebeurd zijn zonder overleg en zonder enige indicatie dat men die subsidies zou afschaffen.

Daarnaast heeft u ook gezegd dat er weinig Kamers door getroffen zouden zijn. Ik werd gecontacteerd door de Belgisch-Luxemburgse-Duitse Kamer, Debelux. Die mensen hadden wel een substantiële subsidie. Het ging over 185.000 euro, wat goed was voor 40 procent van hun totaal budget en voor 80 procent van hun budget Lonen. Daarmee hielden zij acht medewerkers in dienst, waarvan een deel voltijds en een deel halftijds. Die mensen zitten wel in de problemen. Zij weten nog maar heel kort dat zij niet meer op die subsidie kunnen rekenen.

Intussen heb ik mijn oor te luisteren gelegd bij Vlaanderen, want zoals u gezegd heeft zijn de Gewesten vrij om dat te doen. Ook vanuit Vlaanderen krijg ik duidelijk de boodschap dat uw bericht ontvangen werd, maar dat dat vrij laat was, vandaar dat zij niet onmiddellijk in hun middelen zaken hadden ingeschreven om die subsidies te geven. Zij gaan dit jaar bekijken of zij effectief subsidies gaan vrijmaken voor die Kamers.

Ik kreeg een antwoord op mijn schriftelijke vraag dat daar ook onderling met de Gewesten wel wat problemen zouden zijn, ook vanuit Wallonië. Ik hoor dat men daar de vraag stelt om de bevoegdheid toch federaal te laten en niet over te hevelen naar de Gewesten. Ik kreeg als antwoord dat dit onderwerp zou behandeld worden op de interministeriële conferentie van 15 maart. Hoe is dat overleg op de interministeriële conferentie verlopen? Zijn daar op het vlak van de subsidiëring bepaalde beslissingen genomen? Zijn daar afspraken gemaakt met de Gewesten? De grote opmerking die men maakte, zowel vanuit de Gewesten als vanuit de Kamers, is dat men vrij bruusk die subsidie heeft weggenomen, dat er geen overgangsmaatregelen zijn. Is er misschien een akkoord om toch in enige overgangsmaatregelen te voorzien? Wat zijn dus de resultaten van die vergadering van 15 maart?

01.02 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer de voorzitter, collega Muylle, u weet ondertussen wanneer ik de Gewesten en de Kamers heb verwittigd. Nu kan ik nog aannemen dat de Kamers nog zeggen dat zij dat pas op dat ogenblik hebben vernomen, maar het is natuurlijk evident dat de gewestelijke regeringen dat wisten vanaf het ogenblik dat de begroting is opgemaakt. U mag van mij aannemen dat het zo was. Zij hadden daarvoor geen officiële brief in december nodig om dat te weten. Ik heb hen alleen nog eens verwittigd, supplementair, op het ogenblik dat ik ook de Kamers individueel een brief heb geschreven.

01.02 **Karel De Gucht**, ministre: Les gouvernements des Régions savaient parfaitement à quoi s'attendre depuis la confection du budget. Je n'ai pas dit que quelques chambres de commerce seulement seraient mises en difficultés.

U zou kunnen kijken naar het antwoord op de vorige vraag, maar ik

denk niet dat ik gezegd heb dat volgens mij weinig Kamers in de problemen kwamen. Dat heb ik naar mijn bescheiden mening niet gezegd. Ik denk dat u dat in het verslag niet zult terugvinden.

Ik heb wel gezegd dat een beperkt aantal Kamers een groter bedrag kreeg en dat er trouwens ook een verschil was in activiteitsgraad tussen de verschillende Kamers. Dat is, denk ik, wat ik gezegd heb. Ik zeg dat nu zonder naar de tekst te kijken, maar uit mijn geheugen puttende.

01.03 **Nathalie Muylle** (CD&V): Mijnheer de minister, staat u mij toe van u even te onderbreken. U hebt toen gezegd in uw antwoord: "Ik ben ervan overtuigd dat de meeste Kamers, mits het treffen van de nodige schikkingen, hun werking zo verder kunnen zetten." Dat hebt u toen gezegd.

De **voorzitter**: Mag ik opmerken dat een onderbreking één keer kan?

Mevrouw Muylle, ik wil graag de minister laten uitspreken. Hij heeft u ook laten uitspreken. Goede afspraken maken goede vrienden. U krijgt straks de tijd voor een repliek.

01.04 Minister **Karel De Gucht**: Als dat een dame is, voorzitter, dan moeten we ons natuurlijk...

De **voorzitter**: Ik ken uw zwakheden, mijnheer de minister, maar desondanks moeten we ons een beetje aan de goede afspraken houden. Als we het nu niet doen, kan het ook niet in moeilijke omstandigheden.

01.05 Minister **Karel De Gucht**: Bij mijn weten delen we die zwakheden trouwens gelukkig.

De **voorzitter**: Dat weet ik niet.

01.06 Minister **Karel De Gucht**: De vraag is eigenlijk wat er nu op 15 maart gebeurd is. Dat is inderdaad ter bespreking geweest op de interministeriële conferentie voor buitenlands beleid. Er was een voorafgaandelijk overleg geweest tussen de regio's waarbij de regio's eigenlijk vonden dat ik dat moest blijven betalen. Daar hadden de regio's elkaar duidelijk in gevonden. Bij de Waalse regio is dat ook een kwestie van principe. Daar wordt gezegd dat die bevoegdheid eigenlijk niet overgedragen is, dat het een restbevoegdheid is en dat het federale niveau daar dus het nodige geld voor moet voorzien. Ik heb de indruk dat het er in Vlaanderen eerder om gaat dat ze zeggen dat het dan minder kost, wat op zich ook een perfect verdedigbare redenering is.

Wat ik heb gezegd is dat ik een oplossing wilde zoeken met eventueel een gemeenschappelijke financiering maar dat ik daarover pas een voorstel kan formuleren na de begrotingscontrole. Ik kan dat immers maar doen in de mate waarin men er bij de begrotingscontrole mee akkoord gaat dat daarvoor opnieuw fondsen worden ingeschreven. De zaak is zeer eenvoudig. Als ik die fondsen opnieuw heb, dan kan ik... Ik wil dan nog gerust met de regio's overleggen over de manier waarop we dat op de meest efficiënte wijze kunnen doen want men moet ook durven toegeven dat er nu bepaalde Kamers van Koophandel waren met een vrij beperkte toegevoegde waarde. Men zou echter perfect een overleg kunnen organiseren tussen het federale niveau en de Gewesten om te kijken wat we voor wie doen. Misschien komt er voor sommige Kamers van Koophandel dan wel

01.06 **Karel De Gucht**, ministre: Lors de la conférence interministérielle de Politique étrangère, les Régions étaient d'accord que je poursuive les paiements. La Wallonie refuse par principe de payer parce que la matière n'a pas été transférée. Pour des raisons budgétaires, la Flandre n'envisage pas non plus de payer. Je souhaite résoudre le problème à l'aide d'un financement commun. Mais la décision ne peut être prise que lors du contrôle du budget. J'ai l'intention d'organiser une concertation avec les Régions pour déterminer comment affecter au mieux les moyens qui seront dégagés. Mais je dois d'abord obtenir des fonds lors du contrôle budgétaire.

meer omdat zij effectief een toegevoegde waarde hebben. Het vertrekpunt is echter dat ik daarvoor eerst geld moet krijgen bij de begrotingscontrole.

Daarna zal ik een voorstel indienen. Het is heel eenvoudig. Ik kan geen middelen uitgeven waarover ik niet beschik.

01.07 Nathalie Muylle (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, twee zaken.

U zegt dat de Gewesten en de Kamers wisten dat, op het ogenblik dat u de begroting indiende, de subsidie geschrapt was. Ik betreur dat. Wij werden reeds in november gecontacteerd. De Kamers van Koophandel hebben dit uit uw begroting moeten vernemen. U kan dat een goede manier van communicatie vinden. Ik vind dat niet. Dat de Kamers in uw begroting moeten lezen dat u de subsidie afschaft, betekent dit dat de informatie rijkelijk laat kwam.

Voor mij is het om het even hoe de zaak opgelost geraakt. Ik verwijs opnieuw naar bepaalde Kamers zoals Debelux die goed werk leveren en een goede werking hebben. Voor mij is het belangrijk dat zij dit jaar op een financiering kunnen rekenen. Ik zal deze problematiek van nabij blijven opvolgen, ook naar aanleiding van de begrotingscontrole. Mocht dit punt niet opgenomen worden in de begrotingscontrole zal ik opnieuw de vraag stellen hoe deze problematiek zal worden opgelost.

01.08 Minister Karel De Gucht: Het is heel eenvoudig: ofwel wordt er geld ingeschreven en is de oplossing er; ofwel wordt er geen geld vrijgemaakt er is er geen oplossing.

01.07 Nathalie Muylle (CD&V): Le fait que les Régions doivent prendre connaissance d'une telle mesure par le biais du budget n'est à mon estime pas un exemple de bonne communication. Peu importe la solution trouvée à condition que les chambres disposent de moyens suffisants. Je continue à suivre le dossier.

01.08 Karel De Gucht, ministre: Une solution ne pourra être trouvée que si des crédits sont inscrits à cet effet au budget.

De **voorzitter:** Zowel de vraag als het antwoord zijn duidelijk.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

De heer Tastenhoye is ziek. Dus valt zijn vraag nr. 5806 weg. M. Patrick Moriau est également malade, mais sa question n° 5915 est retirée et remplacée par la question n° 6429 de M. Boukourna concernant le même sujet: la situation au Népal.

02 Question de M. Mohammed Boukourna au ministre des Affaires étrangères sur "la situation au Népal" (n° 6429)

02 Vraag van de heer Mohammed Boukourna aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de toestand in Nepal" (nr. 6429)

02.01 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chers collègues, depuis 1996, le royaume du Népal est le théâtre d'une guerre civile qui oppose, d'une part, le gouvernement et l'armée et, de l'autre, des rebelles maoïstes revendiquant la fin de la monarchie et l'instauration d'une république. La population népalaise est la principale victime de cette guerre civile qui a déjà fait 10.000 morts, parmi lesquels 4.000 sont des civils.

Le 1er février 2005, le roi du Népal – Gyanendra Bir Bikram Shah - a limogé le gouvernement, suspendu les droits fondamentaux et instauré l'état d'urgence dans l'ensemble du pays. Accusé de ne pas avoir réussi à trouver un accord avec les rebelles maoïstes pour organiser des élections qui étaient prévues pour le printemps

02.01 Mohammed Boukourna (PS): Sinds 1996 woedt in het koninkrijk Nepal een bloedige burgeroorlog. Op 1 februari 2005 heeft de koning van dat land de regering naar huis gestuurd, de fundamentele rechten opgeschort en de noodtoestand afgekondigd. Die beslissing werd door de internationale gemeenschap bijna unaniem veroordeeld. De landen van de Europese Unie en India hebben hun ambassadeur voor

prochain, le premier ministre a été renvoyé. En outre, plusieurs dirigeants politiques ont été assignés à résidence. Des centaines de personnes, parmi lesquelles des hommes politiques, mais aussi des journalistes, des avocats et des défenseurs des droits de l'homme, ont été arrêtés, tandis que toute opposition au roi est réprimée dans les faits.

La décision du roi apparaît comme un recul grave par rapport à la situation de la démocratie népalaise, qui avait semblé renaître dès 1990 avec la fin de la monarchie absolue. La communauté internationale a largement condamné cet état des choses. Les pays de l'Union européenne ainsi que l'Inde ont rappelé pour consultation leur ambassadeur à Katmandou. Les Etats-Unis ont menacé de suspendre leur aide au Népal si les droits fondamentaux et les droits de l'homme n'étaient pas respectés.

Monsieur le ministre, j'en viens à mes questions.

La Belgique peut-elle encourager l'Union européenne à demander au roi du Népal de rétablir la démocratie qui semblait en bonne voie de renaissance - tout est relatif, bien sûr - et de reprendre le processus de paix, qui est fondamental eu égard à cette situation?

La Belgique peut-elle également encourager l'Union européenne à explorer toutes les voies d'une médiation dans le conflit, voire envoyer éventuellement un représentant de l'Union européenne? Enfin, avez-vous des informations concernant les ressortissants belges qui seraient actuellement au Népal et qui auraient à souffrir de cette situation?

02.02 Karel De Gucht, ministre: Monsieur le président, chers collègues, vous connaissez depuis longtemps mon avis sur l'état de la démocratie au Népal. Je n'ai pas modifié mon opinion avec mon changement de fonction.

L'action diplomatique de la Belgique au Népal s'inscrit dans le cadre de l'Union européenne. Dans sa déclaration du 2 février, la présidence de l'Union européenne s'est dite profondément préoccupée par la dissolution du gouvernement multipartite au Népal et par la décision du roi d'assumer le pouvoir exécutif. Elle a appelé à un rétablissement rapide de la démocratie multipartite. De plus, chaque Etat membre de l'Union européenne ayant un ambassadeur au Népal l'a rappelé en consultation. Nous n'avons pas d'ambassadeur au Népal. C'est notre ambassadeur en Inde qui est responsable pour le Népal.

La présidence a lancé un appel au roi pour restaurer le processus démocratique, libérer les prisonniers politiques, permettre la liberté d'information et de réunion, et faciliter le travail de la Commission népalaise des droits de l'homme. Au cours d'un entretien qu'il a eu avec le roi le 8 février, l'ambassadeur du Royaume-Uni a fait part des préoccupations de l'Union européenne concernant les conséquences possibles de la décision unilatérale de renvoi du gouvernement.

Par ailleurs, plusieurs autres pays dont les Etats-Unis et l'Inde ont transmis le même message au roi Gyanendra.

Enfin, le Conseil Affaires générales et Relations extérieures du 16

overleg teruggeroepen.

Kan België er bij de Europese Unie op aandringen om de koning van Nepal te vragen de heroplevende democratie te herstellen en het vredesproces een nieuwe kans te geven?

Kan België er eveneens bij de Europese Unie op aandringen dat ze natrekt hoe ze in het conflict bemiddelend kan optreden? Zouden Belgische onderdanen die in Nepal verblijven het slachtoffer kunnen worden van het conflict?

02.02 Minister Karel De Gucht: Het Belgische diplomatieke optreden moet gezien worden in het Europese kader. Het Europese voorzitterschap heeft op 2 februari verklaard dat het verontrust was door de ontbinding van de regering en heeft een oproep tot de koning gedaan om het democratische proces te herstellen, de politieke gevangenen vrij te laten, het recht op vrije nieuwsgaring en de vrijheid van vergadering opnieuw in te voeren en het werk van de Nepalese Commissie voor de mensenrechten te vergemakkelijken. De ambassadeur van het Verenigd Koninkrijk heeft de koning van Nepal ingelicht over de ongerustheid van de Europese Unie over de mogelijke gevolgen van zijn beslissing.

De Raad van 16 maart 2005 besliste een ontwerp van resolutie te steunen dat door Zwitserland bij de Commissie voor de

mars 2005 a décidé, dans ses conclusions, de soutenir un projet de résolution de la Suisse à la Commission des droits de l'homme à Genève, projet actuellement en discussion.

En ce qui concerne votre deuxième question, l'Union européenne a envisagé différentes options pour une action tant à moyen qu'à long terme au Népal. Dans l'immédiat, il s'agit d'exercer une forte pression politique, par toutes les voies diplomatiques, sur le roi afin qu'il réponde aux demandes formulées au point 1 par l'Union européenne.

L'aide au développement devrait être maintenue afin de ne pas pénaliser les plus démunis et les mesures adoptées pour assurer un meilleur respect des droits humains seront poursuivies. L'éventualité d'une médiation de l'Union européenne n'est pas envisagée car elle n'a pas été officiellement sollicitée par les protagonistes de ce conflit.

Troisièmement, en aucune manière les Occidentaux au Népal n'ont été inquiétés à ce jour et aucun incident mettant en cause des Belges n'a été rapporté.

Mensenrechten werd ingediend.

De Europese Unie heeft verschillende mogelijkheden onderzocht om zowel op middellange als op lange termijn in Nepal in te grijpen. In eerste instantie moet de koning onder sterke politieke druk worden gezet opdat hij aan de eisen van de Europese Unie tegemoet zou komen. De ontwikkelingshulp moet worden behouden, zo niet worden de allerarmsten het kind van de rekening. Vermits de strijdende partijen er niet officieel om vragen, overweegt Europa niet als bemiddelaar op te treden.

Tot op heden werd nog geen enkel incident gemeld waarbij Belgen waren betrokken.

02.03 Mohammed Boukourna (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour vos réponses circonstanciées.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

03 Question de Mme Josée Lejeune au ministre des Affaires étrangères sur "la prolifération nucléaire" (n° 5835)

03 Vraag van mevrouw Josée Lejeune aan de minister van Buitenlandse Zaken over "de verspreiding van kernwapens" (nr. 5835)

03.01 Josée Lejeune (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, les déclarations du gouvernement nord-coréen font une nouvelle fois monter la tension internationale. Ce gouvernement a annoncé qu'il ne négocierait plus au sujet de son arsenal nucléaire. Il a déclaré s'être doté de l'arme nucléaire pour se prémunir d'une attaque américaine contre son régime politique.

Cela nous rappelle que l'Iran a fait l'acquisition de centrifugeuses destinées à enrichir l'uranium. Ce pays se défend en soutenant qu'il ne cherche pas à acquérir l'arme nucléaire mais à développer sa production d'énergie. Cependant, cette affirmation est contredite par le fait que l'Iran est très riche en gaz naturel et en pétrole brut, ce qui constitue des sources d'énergie bien moins coûteuses que l'énergie nucléaire.

Nous voici donc face à deux Etats qui se sont dotés de l'arme nucléaire ou qui cherchent à en développer la technologie.

C'est la raison pour laquelle, monsieur le ministre, je souhaiterais vous poser les questions suivantes:

1. Comment a évolué le dossier iranien durant ces derniers mois? Je vous avais déjà interrogé à la mi-décembre et vous aviez répondu que le rapport de l'AIEA (l'Agence Internationale de l'Energie

03.01 Josée Lejeune (MR): Iran beschikt over reusachtige aardgas- en ruwe aardolievoorraden en het vermoeden is dan ook groot dat de door dat land aangekochte centrifuges voor de verrijking van uranium niet dienen om zijn energieproductie te vergroten.

Hoe is het Iraans dossier de jongste maanden geëvolueerd? Hoe zit het met de door de IAEA aangeklaagde talrijke schendingen van het non-proliferatieverdrag door Iran?

Zal de Europese Unie een wantrouwiger houding aannemen ten aanzien van Iran, nu Noord-Korea duidelijk heeft aangegeven dat het over kernwapens beschikt en die tegen de Verenigde Staten zal gebruiken wanneer dat land

Atomique) mentionnait de nombreuses infractions au traité de non-prolifération. La solution s'était finalement dirigée vers une suspension volontaire par l'Iran de ses activités, l'absence du renvoi du dossier devant le Conseil de sécurité des Nations unies, en contrepartie de quoi l'Union européenne s'engageait à reprendre les négociations sur un accord commercial et de développement avec l'Iran. Qu'en est-il des relations entre l'Union européenne et l'Iran à ce stade du dossier?

2. La vision de l'Union européenne va-t-elle changer maintenant qu'un Etat a clairement donné sa position? En effet, la Corée du Nord a clairement affirmé détenir l'arme nucléaire et avoir l'intention de s'en servir contre les Etats-Unis si ceux-ci les attaquent. L'Union européenne ne va-t-elle pas faire preuve de plus de méfiance vis-à-vis de l'Iran, dans un tel climat?

3. Où en sont les rapports entre les Etats-Unis et l'Europe, les Etats-Unis et la Belgique sur cette question? Avons-nous une vision ou une stratégie commune?

4. L'attitude américaine est-elle différente pour la Corée du Nord par rapport à l'Iran?

5. Quelles sont les prochaines réunions prévues à l'agenda?

Voorzitter: Herman Van Rompuy.

Président: Herman Van Rompuy.

03.02 Karel De Gucht, ministre: Monsieur le président, chers collègues, la suspension totale par l'Iran de toutes ses activités dans le domaine de l'enrichissement nucléaire constitue l'élément central de l'accord que les trois partenaires européens, la France, l'Allemagne et le Royaume-Uni, soutenus par le haut représentant de l'Union européenne, M. Solana, ont conclu avec l'Iran le 15 novembre dernier. En contrepartie, l'Union européenne s'est engagée à reprendre les négociations sur la conclusion d'un accord de commerce et de coopération avec l'Iran ainsi qu'à entamer des négociations sur un accord politique à long terme.

Plusieurs réunions se sont tenues entre l'Iran et ses interlocuteurs européens depuis lors. Trois groupes de travail ont été constitués, traitant des questions nucléaires, de la coopération économique et des questions de sécurité. L'état d'avancement des travaux est supervisé par un comité de coordination (steering committee), qui s'est réuni à la mi-mars 2005. Les trois partenaires européens et le haut représentant de l'Union européenne tiennent le Conseil Affaires générales et Relations extérieures informé et celui-ci se penche régulièrement sur le dossier.

Etant donné la complexité des dossiers, il n'est pas attendu que cette rencontre produira des résultats immédiats. L'essentiel est de maintenir le processus de négociation auquel l'Union européenne s'est engagée et de reconstruire la confiance, notamment à travers le maintien par l'Iran de la suspension complète de ses activités d'enrichissement nucléaire.

Il va sans dire que l'Iran doit aussi se conformer aux demandes du Conseil des gouverneurs de l'AEIA pour ce qui est de la pleine coopération et de la transparence avec l'AIEA.

Noord-Korea zou aanvallen?

Hebben de Verenigde Staten, Europa en België ter zake een gezamenlijk standpunt?

Nemen de Verenigde Staten dezelfde houding aan ten aanzien van Noord-Korea en Iran?

Welke vergaderingen staan er in de nabije toekomst nog op de agenda?

03.02 Minister Karel De Gucht: Op 15 november jongstleden sloten Frankrijk, Duitsland en het Verenigd Koninkrijk een overeenkomst met Iran, met de steun van de Hoge Vertegenwoordiger voor het GBVB van de Europese Unie. Die overeenkomst bepaalt dat de onderhandelingen over een handels- en samenwerkingsakkoord en over een politieke langetermijnovereenkomst hervat worden als Iran zijn activiteiten inzake de verrijking van kernmateriaal volledig staakt. Sindsdien hebben de Europese partners al een aantal keer met Iran gepraat. Er werden drie werkgroepen opgericht, die zich respectievelijk buigen over nucleaire kwesties, de economische samenwerking en veiligheidsaangelegenheden. Een daartoe ingesteld coördinatiecomité houdt toezicht op de voortgang van de werkzaamheden.

Iran moet op een transparante manier samenwerken met het

A l'occasion de récents contacts avec l'Iran, la Belgique a souligné l'importance de cette démarche européenne comme seule option actuellement disponible pour mener à bien la gestion pacifique de ce dossier. La Belgique a exhorté l'Iran à négocier de bonne foi un accord global à long terme avec l'Union européenne, dont l'Iran ne pourra que bénéficier tant économiquement que politiquement, ainsi qu'à accepter une suspension définitive de ses activités d'enrichissement nucléaire comme garantie objective de son engagement de non-prolifération nucléaire.

Le dossier nucléaire de la Corée du Nord doit être considéré dans son propre contexte. Il s'agit, en outre, d'un pays qui s'est récemment mis hors du cadre offert par le traité sur la non-prolifération. La gestion de ce dossier est confiée à un groupe de contact spécifique constitué par la Chine, le Japon, la République de Corée, la Fédération russe, les Etats-Unis et la Corée du Nord.

L'Europe et les Etats-Unis partagent le même objectif final pour ce qui est de la non-prolifération nucléaire. Nous estimons que l'arrivée de nouveaux pays dotés d'armes nucléaires ne pourra que nuire à la sécurité internationale et nous insistons sur le respect des obligations en la matière, découlant du traité sur la non-prolifération ainsi que sur le besoin d'universaliser ce traité.

L'attitude américaine à l'égard des dossiers Iran et Corée du Nord semble s'inspirer des besoins de traiter de chaque cas dans son propre contexte. Bien que les Etats-Unis estiment que le Conseil de sécurité devrait être saisi dans les deux cas - ce qui ne s'est toujours pas fait pour l'Iran -, les suites opérationnelles devraient tenir compte des circonstances spécifiques.

La Conférence du suivi du traité sur la non-prolifération constitue la prochaine échéance politique. Cette conférence aura lieu à New York à partir du 2 mai prochain. Il est évident que le cas de la Corée du Nord tout comme celui de l'Iran figureront à l'ordre du jour. La Belgique et ses partenaires de l'Union européenne s'y préparent activement.

Internationaal Atoomagentschap (IAEA). Voor België is die Europese aanpak de enige garantie voor een vreedzame afhandeling van dit dossier.

Noord-Korea is recentelijk uit het non-proliferatieverdrag gestapt. Dat dossier is nu in handen van een specifieke contactgroep bestaande uit China, Japan, de Republiek Korea, de Russische Federatie, de Verenigde Staten en Noord-Korea.

Net als de Verenigde Staten is Europa van oordeel dat de opkomst van nieuwe kernmogendheden de internationale veiligheid zeker niet ten goede komt, en wij dringen erop aan dat de verplichtingen die voortvloeien uit het non-proliferatieverdrag worden nagekomen. Tevens moet dat verdrag op een wereldwijde leest geschoeid worden.

Hoewel de Verenigde Staten van oordeel zijn dat de Veiligheidsraad zich over de kwesties van Iran en Noord-Korea zou moeten buigen – wat voor Iran nog niet is gebeurd – zou men bij de operationele gevolgen rekening moeten houden met de bijzondere omstandigheden in elk van die landen.

De Toetsingsconferentie van het non-proliferatieverdrag, die vanaf 2 mei eerstkomend in New York plaatsvindt en waarop de bijzondere situaties van die twee landen zullen worden aangekaart, is de volgende politieke vervaldatum. België en zijn partners van de Europese Unie bereiden zich hier intensief op voor.

03.03 Josée Lejeune (MR): Monsieur le ministre, vous avez fait allusion à la réunion de la mi-mars 2005. Disposez-vous, à l'heure actuelle, des résultats partiels de cette réunion?

Vous avez également mentionné le groupe des six. Or, la Corée s'étant retirée volontairement des négociations pour une période indéterminée, il ne reste plus que les Etats-Unis, la Chine, le Japon et

03.03 Josée Lejeune (MR): Beschikt u nu al over een deel van de resultaten van de vergadering van half maart 2005?

Komt Korea, dat zich vrijwillig uit de onderhandelingen met de

la Russie. Monsieur le ministre, pouvez-vous nous dire si, aujourd'hui, il y a une reprise des négociations ou si la Corée reste sur ses positions?

03.04 Karel De Gucht, ministre: Tout d'abord, en ce qui concerne l'Iran, cette réunion a eu lieu. De plus, depuis lors, de nouveaux contacts ont été pris, et notamment entre les pays membres concernés c'est-à-dire la France, l'Allemagne, la Grande-Bretagne et les Etats-Unis, les Etats-Unis ayant marqué leur accord pour soutenir pleinement l'initiative européenne.

La stratégie de l'Europe est de continuer à négocier sans attendre que, du jour au lendemain, des résultats définitifs interviennent dans ce dossier concernant l'Iran.

En ce qui concerne la Corée du Nord, comme je l'ai indiqué dans ma réponse, le dossier est traité selon son importance. Je ne suis pas en mesure d'ajouter d'autres éléments.

'groep van zes landen' heeft teruggetrokken, terug op dit standpunt?

03.04 Minister Karel De Gucht: Er werd over Iran vergaderd en er werden nieuwe contacten gelegd, meer bepaald met Frankrijk, Duitsland, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten. Bovendien betuigden de Verenigde Staten hun steun aan het Europese initiatief.

De strategie van Europa bestaat erin te blijven onderhandelen zonder te verwachten dat ineens definitieve resultaten in dit dossier betreffende Iran worden bereikt.

Aan het dossier Noord-Korea wordt de aandacht besteed die het vereist.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Samengevoegde interpellaties en vragen van

- de heer Patrick De Groote tot de minister van Buitenlandse Zaken over "wapenleveringen aan Tanzania" (nr. 558)
- de heer Francis Van den Eynde tot de minister van Buitenlandse Zaken over "wapenleveringen aan Tanzania" (nr. 559)
- mevrouw Nathalie Muylle tot de minister van Buitenlandse Zaken over "de Delcrederedekking voor de exportlicentie aan New Lachaussée" (nr. 564)
- mevrouw Muriel Gerkens aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de Gewesten inzake de wapenexportvergunningen" (nr. 6080)
- mevrouw Nathalie Muylle aan de minister van Buitenlandse Zaken over "het samenwerkingsakkoord met de Gewesten inzake wapenexport" (nr. 6276)

04 Interpellations et questions jointes de

- M. Patrick De Groote au ministre des Affaires étrangères sur "des livraisons d'armes à la Tanzanie" (n° 558)
- M. Francis Van den Eynde au ministre des Affaires étrangères sur "des livraisons d'armes à la Tanzanie" (n° 559)
- Mme Nathalie Muylle au ministre des Affaires étrangères sur "la couverture par le Ducroire de la licence d'exportation accordée à l'entreprise New Lachaussée" (n° 564)
- Mme Muriel Gerkens au ministre des Affaires étrangères sur "l'accord de coopération entre le fédéral et les Régions relatif aux licences d'exportation d'armes" (n° 6080)
- Mme Nathalie Muylle au ministre des Affaires étrangères sur "l'accord de coopération conclu avec les Régions en matière d'exportation d'armes" (n° 6276)

04.01 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de minister, u verklaarde begin maart dat u niet begreep dat New Lachaussée een vergunning kreeg voor het leveren van machines om kogels te produceren. Volgens u stond dat haaks op de vredespolitiek die België voert in Midden-Afrika. U heeft gelijk: de geplande leveringen aan een wapenen munitiefabriek ondermijnen inderdaad de positie van België in het Congo-dossier en zijn in strijd met de vredespolitiek die België voert in Midden-Afrika.

04.01 Patrick De Groote (N-VA): Début mars, le ministre déclarait que la licence wallonne accordée à l'entreprise New Lachaussée dans le cadre de la production d'armes en Tanzanie est en contradiction totale avec la politique belge de paix en Afrique

Ook de NGO's stelden dat vast. Zij duiden Tanzania aan als een draaischijf van de wapenhandel. Ze vrezen dat er geen enkele garantie bestaat dat de munitie enkel door het leger gebruikt zal worden en dat de fabriek zal verkopen aan wie ze wil. U wil dan ook dat het Waalse Gewest de vergunning intrekt en u wordt daarin gesteund door eerste minister Verhofstadt.

Mijn interpellatieverzoek dateert van 8 maart en ondertussen is er enige tijd verstreken. Hoewel er nu ook een aantal nieuwe elementen is en ik u eerst wat algemene informatie vraag, blijft de kern van mijn vragen hetzelfde als een maand geleden. Op 25 maart werd de exportvergunning voor drie maanden geschorst: een tijdelijke maatregel die de Waalse minister en uzelf moest toelaten om contact te nemen. De heer Van Cauwenberghe zei dat de Waalse regering totaal geen informatie kreeg van Buitenlandse Zaken. Ik vind die kritiek vrij eigenaardig, aangezien het juist de Waalse regering was die tot nu toe weigerde het samenwerkingsakkoord te ondertekenen. Ondertussen kwam het dossier in een stroomversnelling en is dat wel gebeurd. Hoewel ik het akkoord nog niet volledig gelezen heb, heb ik er vragen bij. Wat zijn de krachtlijnen van het akkoord? Waarom weigerde het Waalse Gewest aanvankelijk het te ondertekenen?

In De Tijd heb ik ook gelezen dat Tanzania op 6 april bij de Belgische regering aandrong op de uitvoervergunning. Tanzania stelt dat het om een renovatie gaat van een bestaande fabriek uit 1971. Hebt u voldoende gegevens om dat te kunnen checken?

Heeft die informatie van Tanzania enige indruk op u of de eerste minister gemaakt? Blijft u bij uw standpunt?

Blijkbaar is de Tanzaniaanse regering bezorgd om haar imago en betreurt ze dat ze in de buitenlandse media wordt afgeschilderd als een draaischijf voor de wapenhandel in de conflictlanden van het gebied van de Grote Meren. Hoe betrouwbaar is die Tanzaniaanse overheid? Wat is uw inschatting en die van de eerste minister?

Nu we het hebben over betrouwbaarheid, hoe betrouwbaar is de eigenaar van New Lachaussée, de heer Forrest? Volgens de heer Forrest is er geen gevaar voor de verspreiding van wapens vanuit Tanzania, want er zou een Brits controlemechanisme bestaan. De Britse ambassade in Brussel heeft echter geen weet van een dergelijk mechanisme en de Tanzaniaanse ambassade weigert elk commentaar.

Mijnheer de minister, een maand geleden hebt u gesteld geen enkele bevoegdheid te hebben over de wapenleveringen, omdat de materie overgeheveld is naar de Gewesten. Op dat ogenblik beschikte u evenwel over een aantal instrumenten. Ten eerste, u kon een belangenconflict invoeren. Uiteindelijk is het niet zo ver hoeven te komen. De belangen van de Waalse regering gingen lijnrecht in tegen hetgeen u als federaal minister wenst uit te voeren. U beschikte wel degelijk over instrumenten. Ten tweede, u kon de garanties van Delcredere schorsen. Zes van de 20 vertegenwoordigers in de raad van beheer van Delcredere zijn voorbehouden voor de federale regering. Het zijn vertegenwoordigers van ministeries, overheidsbedrijven, Financiën, Economie, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking. Werd daar wel voldoende gebruik van

Centrale. D'après les ONG, la Tanzanie est une plaque tournante du trafic d'armes et rien ne garantit que seule l'armée tanzanienne utilisera les munitions produites.

Le 25 mars, la licence a été suspendue pour trois mois afin de permettre une concertation entre les Affaires étrangères et le gouvernement wallon. Selon le ministre-président Van Cauwenberghe, son gouvernement n'avait pas reçu d'informations des Affaires étrangères. Cette attitude est étonnante, puisque c'est le gouvernement wallon qui a initialement refusé d'approuver l'accord de coopération. C'est chose faite entre-temps. Quelles sont les lignes directrices de cet accord?

Le 6 avril, le quotidien flamand "De Tijd" a annoncé que la Tanzanie avait demandé instamment que la licence soit approuvée rapidement. Selon le gouvernement tanzanien, il ne s'agit que de rénover une usine existante. Cette insistance a-t-elle influé sur la position adoptée par le ministre? Jusqu'à quel point la Tanzanie est-elle un partenaire fiable? Et peut-on se fier à Georges Forest, le patron de New Lachaussée, qui prétend qu'il n'y a aucun risque de dispersion des armes et des munitions parce qu'il existerait un mécanisme de contrôle britannique?

Voici quelques mois, le gouvernement fédéral a perdu toute compétence en matière de livraisons d'armes à l'étranger. Mais les Affaires étrangères disposent encore, en la matière, de quelques leviers. Le ministre aurait pu invoquer un conflit d'intérêts. Son représentant à l'Office du Ducroire aurait pu opposer son veto aux garanties. Officiellement, le Ducroire prend en considération la corruption quand il s'agit d'octroyer des garanties. Or, en ce qui concerne

gemaakt?

Mijnheer de minister, ik heb eveneens vragen bij de werking van Delcredere. Delcredere vindt van zichzelf dat hij rekening houdt met de ethiek, onder meer met de corruptie. De dienst volgt daarmee de wet van 9 juni 1999 en de internationale verplichtingen die voortvloeien uit het OESO-Corruptieverdrag. In 2004 stond Tanzania op de corruptie-index van Transparency International op een gedeelte 90ste plaats op 146 landen. Misschien zegt die ranking niet veel. Uit onderzoek van de scores blijkt evenwel dat Finland als eerste 9,7 haalt, België is zeventiende met 7,7 – ik geef toe dat dat geen hoogvlieger is –, maar Tanzania haalt een score 2,8. Dat zijn statistische gegevens. De laagste score is 1,5. Ik vraag me af hoe Delcredere met een dergelijke score rekening met corruptie beweert te houden. Dat moet u me eens uitleggen, mijnheer de minister. België zou in de corruptie-index ook een stapje in de goede richting kunnen doen, mocht in de werking van Delcredere onder meer kunnen worden ingeschreven dat leden die betrokken partij zijn, niet kunnen meestemmen. Ik verklaar me nader. De vertegenwoordiger van de Waalse regering die hoofdaandeelhouder is van FN, die deel uitmaakt van het Delcrederebestuur moet zich onthouden bij de beslissing over kredietgaranties van dit bedrijf. Men kan niet rechter en partij tegelijkertijd zijn. Dat is zuivere belangenvermenging.

Wat de leveringen aan Tanzania betreft, staat op de website van Delcredere reeds jaren te lezen, ik citeer: "De dekkingsmogelijkheden zijn bovendien beperkt tot projecten die een hoge rendabiliteit inhouden, prioritair zijn voor de ontwikkeling van het land en van groot belang zijn voor de Belgische economie".

Voorzitter: Karel Pinxten.

Président: Karel Pinxten.

Ik kom tot mijn vragen.

Mijnheer de minister, kunt u verduidelijken hoe de levering voor een wapenfabriek prioritair kan zijn voor de ontwikkeling van Tanzania én van groot belang voor de Belgische economie? Persoonlijk denk ik dat het geen én-en-verhaal is maar een of-of-verhaal. Waarom heeft de federale regering haar vetorecht in Delcredere niet gebruikt? Zult u, eventueel met andere leden van de regering, stappen ondernemen om de beslissing van Delcredere te herzien, zodat het munitieproject niet wordt verzekerd. De vragen van 8 maart blijven, mijns inziens, gelden. Ik zit op uw lijn, vermits u zelf pleit voor een volledige intrekking van de wapenlicentie in plaats van de halfslachtige maatregel van een schorsing van drie maanden, die de Waalse Gewestregering thans heeft genomen.

04.02 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, de situatie met betrekking tot de desbetreffende wapenexport is ondertussen voorlopig een beetje gestabiliseerd. Dat is door de eerste interpellant hier zonet met zoveel woorden ook uitgelegd. Voorlopig tenminste - en ik denk dat dit de juiste uitdrukking is om te gebruiken als het over vuurwapens gaat - is de lont uit het vat gehaald. Er rijst echter een aantal problemen.

Het klopt – en het is niet de eerste keer dat zoiets zich voordoet en het zal zeker de laatste keer niet zijn – dat er een serieuze

la corruption, la Tanzanie fait piètre figure si l'on se base sur l'indice de corruption de Transparency International. En outre, peut-on admettre que le représentant de la Région wallonne puisse voter aussi quand il s'agira d'accorder des garanties d'exportation à la FN dont la Région wallonne est le principal actionnaire? On ne saurait être à la fois juge et partie.

Selon le site internet de l'Office, le Ducroire n'accorde de garanties qu'à des projets à forte rentabilité qui sont prioritaires pour le développement du pays et qui revêtent une grande importance pour l'économie belge.

Comment des livraisons d'armes pourraient-elles satisfaire à ces critères? Pourquoi le gouvernement fédéral n'a-t-il pas exercé son droit de veto? Entreprendra-t-il des démarches pour réformer la décision du Ducroire?

04.02 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Bien que la situation en matière d'exportations d'armes semble s'être temporairement stabilisée, l'opposition entre la politique étrangère fédérale et la politique d'exportation des Régions subsiste. La décision de cette Chambre de régionaliser les

tegenstelling is tussen het buitenlands beleid van de federale regering, dat door u belichaamd wordt, en de wapenexportpolitiek van de Waalse regering. Het zou echter evenzeer die van de Vlaamse regering kunnen zijn. Daar zitten we toch met een aantal ernstige problemen. U hebt – en dat is een beslissing geweest van de Kamer; ik kan u dat niet verwijten; u was trouwens op dat ogenblik nog geen minister van Buitenlandse Zaken – geen bevoegdheden meer met betrekking tot de wapenexport. Wat u wel hebt - en dat is een vraag die ik u wou stellen – is een vetorecht bij de Delcreditedienst. Dat had u kunnen gebruiken, zij het misschien met nogal zware gevolgen. U schudt van niet, we zullen dat straks horen.

U hebt hoe dan ook geen bevoegdheid wat de wapenexport betreft. Hoe komt dat, mijnheer de minister? Dat heeft helaas niets te maken met een wil tot decentraliseren, tot federaliseren, tot regionaliseren. Het heeft er allemaal niets mee te maken. Het heeft alles te maken met een zekere Vlaamse hypocrisie; ik zeg wel een Vlaamse hypocrisie. Wat was de situatie? De wapenfabrieken in Wallonië zochten uiteraard cliënten. Wie wapens fabriceert, moet ze verkopen. Zo niet zou men evengoed postzegels kunnen drukken. Zij zochten cliënten. De Vlaamse "vredespolitiek" enerzijds en de vrijwaring van Waalse belangen anderzijds zorgden regelmatig voor nogal wat spanningen, en ik wik mijn woorden. Regelmatig zaten Vlaamse partijen die zich pacifistisch noemen – ik onderstreep dat – daarmee in de knoei, want zij maakten deel uit van de regering – ik denk dan bijvoorbeeld aan de sp.a – en konden niet anders, gezien het politieke spel in dit land en gezien de druk die altijd kan uitgaan en altijd uitgaat van de Parti Socialiste, dan de wapenexport met wat zij noemen gewetensproblemen goedkeuren, hoewel dat indruiste tegen hun ethisch-moreel besef. Ook dat zeg ik met een zekere ironie, mijnheer de minister. Ik plaats de woordjes ethisch en moreel tussen aanhalingstekens. Hoe dan ook was dat de officiële versie.

De incidenten stapelden zich op en dan werden we op een zeker ogenblik geconfronteerd met een van de mooiste monumenten aan hypocrisie die ik ooit in Vlaanderen heb zien ontstaan, namelijk het idee – het kwam van de heer Van der Maelen, pacifist bij uitstek – om de wapenexport te regionaliseren. Daarmee kon de Vlaamse socialistische voorman voortaan zijn handen in onschuld wassen. Met wapens geëxporteerd door Wallonië, had hij niets te maken. Het was nog erger, want hij beweerde dat daarmee Vlaanderen eindelijk eens zou geconfronteerd worden met zijn eigen geweten, want naar verluidt exporteerden wij ook, daarom nog geen vuurwapens maar wel wapentechnologie.

De consequentie van heel de zaak is dat Wallonië is blijven exporteren of probeert te blijven exporteren en, voor zover ik weet, Vlaanderen ook. Ik heb sinds de goedkeuring van die wet niet veel kritiek op Vlaamse export gehoord. Nu worden we uiteraard brutaal met de realiteit geconfronteerd. Wij voeren op federaal niveau een vredespolitiek in Oost-Congo en op Waals niveau bouwen we een wapenfabriek in Tanzania en dan nog in samenwerking met een bedrijf waarvan – ik zal voorzichtig zijn, mijnheer de voorzitter, en het in VRT-termen zeggen – de reputatie omstreden is.

De minister van Buitenlandse Zaken kon niet anders dan reageren, maar in feite is hij niet bevoegd. We stonden dus voor een conflict waarvan het verhaal op voorhand had kunnen geschreven worden, op

exportations d'armes était un monument d'hypocrisie flamande. Les socialistes flamands se heurtaient à un problème de conscience chaque fois qu'au gouvernement fédéral, ils devaient approuver des livraisons d'armes wallonnes. Cette compétence a donc été confiée aux Régions. Et en conséquence, la Wallonie continue tout bonnement d'exporter des armes. La prévision du président du groupe sp.a, Dirk Van der Maelen, selon laquelle la Flandre serait confrontée à sa propre conscience à cause de cette régionalisation ne s'est pas concrétisée: nous n'avons pas encore recueilli beaucoup de critiques concernant les livraisons d'armes.

het ogenblik dat wij de wet hier goedkeurden. Ik verwijt in deze zaak niets...

04.03 Minister **Karel De Gucht**: U stemde in met die wet.

04.04 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): Neen, ik heb mij onthouden. Ik zal u dadelijk zeggen waarom.

Ik heb mij onthouden. Ik had ze kunnen goedkeuren, maar ze steunde niet op de goede argumenten. Ik zou ze goedgekeurd hebben, had men aan Wallonië het recht gegeven om met zijn industrie te doen wat het wil. De hypocrisie stoorde mij.

Ik verwijt in deze zaak niet aan Wallonië – laat dat duidelijk zijn – dat het consequent met de wet die hier goedgekeurd is, zijn eigen wapenexportpolitiek voert. Ik verwijt uiteraard niet aan de minister van Buitenlandse Zaken van de federale regering dat hij tot uiting brengt dat hij daarmee heel serieus verveeld zit. Ik zie alleen maar dat wij hier in een onmogelijke situatie terechtkomen. Dit is nu de eerste keer en u bent er nog niet uit. U bent er voorlopig uit en u zult er waarschijnlijk wel uitgeraken door zo'n typisch compromis op zijn Belgisch, waarvan wij de helft zullen kennen en de andere helft niet enzovoort. De hoofdstukken van het verhaal zullen zich opstapelen.

Ik zou ervoor durven te pleiten dat wij consequent zouden zijn. Wil de Waalse linkerzijde – want die is aan het bewind in Wallonië – wapens exporteren, dan is dat haar zaak en haar verantwoordelijkheid op moreel en politiek vlak. Ik, als Vlaming, wens daar geen verantwoordelijkheid in te dragen. Ik heb daar trouwens ook niets meer aan te vertellen.

Laat ons dan echter consequent zijn en ervan uitgaan dat wij, op federaal niveau, de buitenlandse politiek moeten afschaffen. Laten wij aan Wallonië de nodige bevoegdheden geven om zijn buitenlandse politiek te voeren en aan Vlaanderen dezelfde bevoegdheden toekennen. Dan zouden wij, althans op dit vlak, geen belangenconflicten meer hebben. Ik denk dat dit een klaardere situatie zou zijn. Daarmee zouden wij zelfs een vorm van pacificatie op communautair vlak kunnen veroorzaken vermits niemand in Vlaanderen nog iets zou te vertellen hebben over de Waalse politiek en uiteraard vice versa.

Dit is in hoofdzaak de reden voor mijn interpellatie. Mijnheer de minister, sta mij toe de zaken te zeggen zoals ze zijn. Persoonlijk vind ik het moreel ook niet verantwoord een wapenfabriek te bouwen in Tanzania, helemaal niet. Ik herhaal echter dat ik niet bevoegd ben. Het is dit Parlement dat de bevoegdheid doorgeeft aan Wallonië; ieder zijn verantwoordelijk, maar laat ons daarin dan consequent zijn.

De **voorzitter**: Als wij geen minister van Buitenlandse Zaken meer hebben, dan betekent dit een werkloze meer en we moeten er 200.000 minder hebben. Dit zal dus het probleem niet oplossen.

Mevrouw Muylle, u hebt een interpellatie en een vraag ingediend. Ik veronderstel dat u slechts eenmaal het woord zult voeren.

04.05 **Nathalie Muylle** (CD&V): Inderdaad, mijnheer de voorzitter. Mijnheer de minister, ik zal heel kort zijn want ik heb het voordeel gehad om, toen het onderwerp nog actueel was, toch als enige in de

04.04 **Francis Van den Eynde** (Vlaams Belang): Je me suis abstenu de voter sur la loi, pas parce que je suis contre la régionalisation, bien sûr, mais parce que l'hypocrisie me dérange. Dans la situation actuelle, les conflits entre la politique étrangère fédérale et la politique en matière d'exportation d'armes des Régions sont inévitables. C'est pour cette raison que je nous invite à davantage de cohérence et plaide pour que la politique étrangère soit également régionalisée.

Je plaide pour que le fédéral cède à la Wallonie, et bien sûr aussi à la Flandre, toutes les compétences en matière de politique étrangère. Un tel transfert permettra d'éviter de nouveaux conflits d'intérêts, de lever toute ambiguïté et de ramener le calme sur le plan communautaire.

Personnellement, je pense qu'il n'est pas raisonnable, d'un point de vue éthique, de construire une usine d'armes en Tanzanie mais ceci ne relève pas de la compétence de la Flandre.

04.05 **Nathalie Muylle** (CD&V): Je me suis déjà entretenue avec le ministre sur cette question. Il m'a

commissie daarover met u in debat te kunnen gaan. Bovendien hebben de collega's De Groote en Van den Eynde al heel wat argumenten aangehaald. Ik zal dus niet heel het debat herhalen.

Wat de wapenleveringen zelf betreft en het antwoord dat u mij destijds hebt verstrekt, wil ik toch nog heel concreet enkele vragen stellen.

Inzake Delcredere hebt u mij als antwoord gegeven dat Delcredere voor de wapenleveringen alleen tussenkomt in het verzekeringstechnisch aspect van het dossier. Ik kom uit de verzekeringen en ik weet ook dat, wanneer u een commercieel risico of een risico gaat verzekeren u in verzekeringstermen ook een goede risicoanalyse moet maken. De vraag is of alle argumenten die u in het debat al hebt aangehaald al niet voldoende waren om toen, op dat ogenblik, niet het fiat voor die licentie te geven. U was er toen nog niet, ik spreek dus over uw voorgangers. Ik heb dus toch vragen bij de precieze betekenis van het verzekeringstechnisch aspect en wat de risicoanalyse inhoudt. Dit is mijn eerste vraag.

Ik kom tot mijn tweede vraag terzake. U hebt mij toen ook gezegd dat u, helemaal op het einde van de commissie, een antwoord had gekregen vanuit uw kabinet – dat was nog voor de opschorting, dus nog begin maart – dat de polis verder liep. Werd dit toen bevestigd? Klopt het dat die polis gewoon verder liep? Ik vermoed dat, met de tijdelijke opschorting van die ene lijn, de polis opnieuw werd stopgezet. Ik had dus graag van u vernomen hoe het nu effectief zit met het Delcredere dossier.

Ik kom tot een volgende vraag. Ik denk dat de collega's vrij goed verwezen hebben naar het conflict dat telkens ontstaat. Wij weten ook dat er in die regio kapers op de kust zijn. Duitsland heeft al laten verstaan dat het voor hem onmogelijk is maar er zijn ook bedrijven uit Oekraïne en Frankrijk die dat wel zien zitten. Wij hebben in de Nepal-crisis ook gezien dat Duitsland het niet wou doen. Het is dus altijd iets. Ik heb daar toch wat problemen mee. Er bestaat immers een Europese gedragscode die België in wetgeving heeft omgezet. Als echter elk incident door een dergelijke crisis zal worden voorafgegaan, dan vraag ik mij af waarvoor de omzetting in wetgeving goed is. In welke mate past dit alles in een coherent buitenlands beleid, wat u toch altijd, niet alleen in uw beleidsnota's maar ook extern, bepleit.

Een volgend punt is het samenwerkingsakkoord. De andere interpellanten hebben daar nog niet of weinig naar verwezen.

Wat mij bezorgd maakt, is hoe we in de toekomst nieuwe discussies kunnen vermijden. Mijn vraag is of het nieuwe samenwerkingsakkoord, dat nu werd gesloten, dergelijke discussies zal kunnen vermijden. Ik hoor de heer De Groote zeggen dat het vooral vanuit Wallonië werd tegengehouden. Ik herinner mij ook een uitzending op de Franstalige televisie en enkele persartikels waarin staat dat er al sinds begin januari 2005 een samenwerkingsakkoord was tussen de drie Gewesten. Het dossier werd blijkbaar eind januari 2005 – er wordt gesproken van 31 januari 2005 – op uw bureau gelegd. U diende als minister enkel nog het samenwerkingsakkoord te tekenen. U zou dat pas in maart 2005, in volle crisis, hebben gedaan.

répondu que pour les livraisons d'armes, le Ducroire intervient uniquement dans le volet assurances du dossier. La couverture d'un risque nécessite d'effectuer d'abord une analyse de risques. Les prédécesseurs du ministre ne disposaient-ils pas de suffisamment d'arguments pour ne pas accorder la licence? Début mars, le ministre a déclaré qu'il supposait que la police serait simplement maintenue. Est-ce exact et est-ce toujours le cas?

A cause de ce conflit, le marché risque d'être remporté par des entreprises établies en Ukraine ou en France. Il existe un code de conduite européen, qui a été transposé en droit belge. Quel est dès lors l'intérêt de cette législation si de tels conflits économiques se répètent sans cesse?

Que compte entreprendre le ministre pour éviter à l'avenir de telles discussions? J'ai appris que l'accord de coopération prévoit notamment la possibilité, pour les informations sensibles, de s'adresser au ministre des Affaires étrangères. Je suppose tout de même qu'il en fut aussi ainsi pour l'accord. Que trouve-t-on concrètement dans l'accord de coopération?

Wat mij meer zorgen baart, is wat het samenwerkingsakkoord nu precies inhoudt. Er zijn enkele punten uit het akkoord in de pers verschenen, zoals het uitwisselen van landenfiches. Ook als er bepaalde opschortingen door andere landen zouden gebeuren, zal u ze communiceren. Heel belangrijk is dat ook werd gezegd dat, als het over gevoelige informatie gaat, de Gewesten zich tot u moeten wenden.

Wat is er nieuw aan het samenwerkingsakkoord? Dat had ik graag van u vernomen.

Waarom zal het samenwerkingsakkoord dergelijke conflicten in de toekomst vermijden? Ik vermoed immers dat, als de Gewesten tot vandaag gevoelige informatie van u wilden, zij ze ook al aan u konden vragen. Als zij landenfiches van u wilden krijgen, konden zij ze ook voordien al van u krijgen.

Vandaag is de laatste vraag die ik aan u wil stellen, met welke bepalingen in het samenwerkingsakkoord u zal vermijden dat in de toekomst een dergelijke crisis nog voorvalt. Zal de echte informatie die de Gewesten zouden moeten hebben om over een dossier te kunnen beslissen, effectief ook bij de Gewesten geraken? Wat omvat dus concreet het samenwerkingsakkoord?

04.06 Muriel Gerken (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question est, dans sa version écrite, un peu dépassée par les événements. Je voudrais la recentrer sur l'accord de coopération.

J'ai été surprise en lisant votre réponse en commission du 9 mars. Vous y expliquiez qu'un protocole d'accord était en projet, que vous n'aviez aucun problème à le signer, contrairement à votre prédécesseur Louis Michel, et que les Flamands avaient montré leur approbation, au contraire de la Wallonie.

Peu après, au cours des échanges concernant la licence d'exportation en Tanzanie, la ministre wallonne, Mme Simonet, a déploré l'inexistence d'un tel accord de coopération et a prétendu n'avoir reçu que des bribes d'informations de votre part au sujet de la position et de l'analyse du gouvernement sur cette licence d'exportation.

J'aimerais d'abord savoir ce qui, dans un accord de coopération résultant de la régionalisation de cette compétence, peut susciter de telles difficultés - notamment, comme vous le disiez, des réticences de la part de votre prédécesseur et un refus de le signer émanant de la Région wallonne. Comment avez-vous fait pour surmonter ces problèmes, puisqu'un accord de coopération serait apparemment finalisé sur la base de propositions formulées par les Régions? Peut-être ai-je sauté une étape, mais j'avais l'impression que des propositions avaient déjà été faites et que chacun devait encore les examiner de son côté.

J'estime qu'il est indispensable d'obtenir cet accord de coopération. Personnellement, j'étais opposée à la régionalisation, parce qu'il s'agit de matières où l'on a besoin d'un regard extérieur afin de formuler une position nette par rapport aux intérêts économiques, qui sont

04.06 Muriel Gerken (ECOLO):

Op 9 maart deelde u mee dat een protocol van overeenkomst op stapel stond, dat u geen enkel bezwaar zag om het te ondertekenen en dat Vlaanderen, in tegenstelling tot Wallonië, ermee had ingestemd. Niet lang daarna, tijdens de gedachtewisseling over de wapenuitvoervergunning voor Tanzania, betreurde de Waalse minister Simonet evenwel dat dergelijk samenwerkingsakkoord niet bestond.

Waar ligt de oorzaak van die moeilijkheden? Hoe hebt u ze weten te overwinnen, vermits nu blijkbaar toch een samenwerkingsakkoord is opgesteld op basis van voorstellen die door de Gewesten werden gedaan?

In het akkoord, dat onontbeerlijk is, moet rekening worden gehouden met het feit dat deze materie makkelijk tot conflicten leidt. Zo kan worden gewaarborgd dat elk van de betrokken partijen, wanneer zij beslissingen neemt, de vooropgestelde doelen voor

inévitables présents quelle que soit la Région concernée, et les intérêts de politique étrangère visant au maintien de la paix par la prévention des conflits. Il est donc important d'avoir des regards croisés. Je suis évidemment favorable à un tel accord, mais encore faut-il qu'il fonctionne et qu'il intègre l'inévitable dimension conflictuelle, de sorte que chacun puisse prendre ses décisions en assumant ses responsabilités tout en étant conscient des objectifs poursuivis.

Je serais intéressée par des informations complémentaires sur le processus en cours, la teneur de cet accord de coopération et, surtout, la méthode permanente - laquelle me paraît nécessaire - qui va être promue pour que, à tout moment, les acteurs concernés puissent se positionner en connaissance de cause en sachant quels sont les intérêts contradictoires en jeu.

Un autre fait m'étonne, et j'aimerais le comprendre plus en détail: la ministre Simonet affirme n'avoir reçu que des bribes d'informations, tandis que vous prétendez les avoir toutes transmises. Comment se fait-il que, dans un pareil dossier, il existe une telle appréciation aussi différente de la qualité des informations fournies? Donc, quand on parle de transmission d'informations, qu'est-ce que cela veut dire? A l'avenir, lorsque vous transmettez des informations, il serait normal que la personne qui les reçoit se rende compte qu'elles sont complètes pour, ensuite, les analyser et les interpréter. En bref, il importe qu'il n'y ait plus de visions aussi différentes sur la qualité et la quantité des informations reçues.

04.07 Philippe Monfils (MR): Monsieur le président, j'aurais préféré intervenir avant la réponse du ministre, mais je ne sais pas si je peux.

Le président: D'après le Règlement, c'est après le ministre que vous pourrez intervenir.

04.08 Karel De Gucht, ministre: Monsieur le président, chers collègues, en ce qui concerne l'accord de coopération, il ne s'agit pas d'un accord de coopération entre les gouvernements mais d'un protocole entre les différents services en vue de faciliter l'échange d'informations.

Des discussions ont eu lieu quant à l'état d'avancement de ce protocole. Les faits sont très simples. J'ai reçu, fin janvier, des remarques concernant une de nos propositions. Nous avons maintenant finalisé les discussions et nous avons produit un texte. On a dit qu'un accord était intervenu fin janvier et que toutes les Régions avaient souscrit au protocole. C'est une controverse qui ne m'intéresse pas, elle n'est pas vraie. Ces remarques concernaient une proposition et, actuellement, nous avons abouti à un accord.

Cet accord comprend deux volets: l'échange d'informations et la représentation dans les instances internationales. Nous avons un accord concernant le premier volet, c'est-à-dire que l'échange d'informations entre les services compétents, pour autant qu'il soit automatique, passera par un point de contact. Cela signifie que des "fiches pays" seront envoyées, dans un certain intervalle, et reprendront un chapitre sur la situation des droits de l'homme. Les Régions, quant à elles, nous enverront les licences qu'elles ont

ogen houdt en haar verantwoordelijkheid neemt. Graag ontving ik meer informatie over de inhoud van het samenwerkingsakkoord en de methode die zal worden gevolgd opdat de diverse actoren een duidelijk standpunt zouden kunnen innemen, wetende welke tegenstrijdige belangen op het spel staan.

Minister Simonet bevestigde dat zij slechts onvolledige informatie ontving, terwijl u stelt dat u haar wel degelijk alle inlichtingen overmaakte. Het valt toch wel te verwachten dat iemand die informatie van u krijgt, kan uitmaken of ze volledig is.

De voorzitter: De heer Monfils krijgt het woord nadat de minister heeft geantwoord.

04.08 Minister Karel De Gucht: Het samenwerkingsakkoord werd niet tussen de regeringen gesloten, maar tussen de diverse diensten met het oog op een gemakkelijkere informatie-uitwisseling.

Eind januari heb ik opmerkingen gekregen over een van onze voorstellen in verband met het protocol. Dat voorstel hebben we thans afgewerkt en we hebben er een akkoord over bereikt. Eind januari hebben alle Gewesten met het protocol ingestemd. De controverse daarover is dus ongegrond.

Dit akkoord omvat twee hoofdstukken: de informatie-uitwisseling en de vertegenwoordiging in de

octroyées étant donné que nous devons le notifier à nos partenaires européens.

Si les Régions souhaitent des informations supplémentaires, elles peuvent me les demander en direct. Elles peuvent également faire appel à nos services pour l'identification des "certificats end user".

J'ai, d'ailleurs, déjà reçu de la Région wallonne une liste de demandes d'informations sur base du nouveau protocole. Nous préparons actuellement les réponses.

internationale organen. Voor zover ze automatisch verloopt, zal de informatie tussen de bevoegde diensten via een contactpunt worden uitgewisseld. We zullen landenfiches versturen waarop de toestand van de mensenrechten in een apart hoofdstuk zal worden beschreven. De Gewesten zullen ons op hun beurt de licenties bezorgen die ze hebben goedgekeurd vermits we ze aan onze Europese partners moeten doorgeven.

De Gewesten die bijkomende informatie wensen, kunnen ze me rechtstreeks vragen of ze kunnen een beroep doen op onze diensten om de "end user"-certificaten te laten identificeren.

Wij bereiden thans de antwoorden voor op de vragen die het Waalse Gewest ons reeds heeft gesteld.

Het is evident dat de wapenexport een geregionaliseerde materie is en dat Buitenlandse Zaken en het federale niveau in wezen op dat vlak geen enkele bevoegdheid hebben. Dat is echter zowel juist als onjuist en wel om de volgende reden. In de wapenwet, die nog altijd van kracht is, staat dat de wapenexport niet in strijd mag zijn met de belangen van België en met de internationale politiek van België. De Gewesten hebben zelf nog geen eigen wapenwet aangenomen en dat betekent dat de federale wapenwet van kracht blijft. Enkel de toepassing van de federale wapenwet is een exclusief regionale aangelegenheid geworden. Ook de regio's moeten, met andere woorden, de federale wapenwet, die nog steeds van kracht is, respecteren.

Op basis van de geldende federale wapenwet vind ik, als minister van Buitenlandse Zaken, dat wat het Waalse Gewest zich voorneemt te doen, in strijd is met de buitenlandse politiek van België. Dat blijft mijn overtuiging, in weerwil van de gesofisticeerde redeneringen. Aan een normaal en redelijk mens is het moeilijk uit te leggen dat er enerzijds veel tijd, geld en moeite wordt geïnvesteerd om het oosten van Congo te stabiliseren en dat er anderzijds aan de andere kant van de grens een munitiefabriek wordt gebouwd. Ikzelf ben zo'n redelijk – en niet gesofisticeerde – mens en begrijp dat niet. Dat is ook de reden van mijn reactie, waarbij ik me er wel degelijk van bewust ben dat het een geregionaliseerde bevoegdheid is.

Mevrouw Muylle en de heer De Groote stelden vragen over Delcredere. De toestand is eigenlijk heel eenvoudig. Er was reeds een discussie over een wapenexportlicentie in 2003. Die discussie vormde trouwens de aanleiding voor de huidige situatie. Toen heeft Delcredere een verzekering toegekend en de Waalse regering verleende geen exportlicentie. Het gevolg was dat ook de verzekering werd opgeschort. Nu heeft de Waalse regering de exportlicentie wel

L'exportation d'armes est évidemment une matière régionalisée et non plus une compétence fédérale. Toutefois, la réalité est un peu différente. Aux termes de la loi sur les armes, qui reste d'application, les livraisons d'armes ne peuvent être en contradiction avec la politique internationale de la Belgique. Les Régions elles-mêmes n'ont pas encore adopté de loi sur les armes.

Tant que les Régions ne disposent pas de leur propre législation en matière d'armes, la loi fédérale sur les armes reste intégralement d'application, même si son application relève depuis quelque temps de la compétence exclusive des Régions. J'ai dès lors informé la Région wallonne que l'octroi d'une licence d'exportation constitue une infraction à la législation fédérale. En tant que ministre des Affaires étrangères, je consacre à juste titre beaucoup d'énergie au processus de paix en Afrique centrale alors que pendant ce temps, la Région wallonne autorise la construction d'une

toegekend en is de verzekeringspolis opgemaakt op basis van de initiële beslissing van Delcredere in 2003. Er is met andere woorden geen nieuwe beslissing genomen door Delcredere. Aangezien er geen nieuwe beslissing is genomen, kan ik er moeilijk mijn veto tegen stellen.

In 2003 was ik in Delcredere in ieder geval niet vertegenwoordigd. Het is op basis van de vroegere beslissing dat er een polis werd uitgeschreven en dat door het bedrijf de premie betaald is. Verzekeringstechnisch is die zaak dus op dit ogenblik eigenlijk rond. Er is natuurlijk geen voorwerp meer om te verzekeren, omdat ondertussen de exportlicentie werd opgeschort voor een termijn van drie maanden.

Wat betreft de exportlicentie werden er door de Waalse regering eigenlijk twee beslissingen genomen. De eerste beslissing is dat men alle kalibers behalve één definitief heeft geweigerd. Het was ook de stelling van het ministerie van Buitenlandse Zaken dat de exportlicentie over meer ging dan over het kaliber waarvoor voorlopig een beslissing was genomen, dat met andere woorden op basis van die exportlicentie achteraf ook andere kalibers konden geproduceerd worden. Daar heeft nu de Waalse regering uitdrukkelijk gezegd dat het voor alle kalibers behalve één definitief is geweigerd. Wat betreft het overblijvende kaliber – het kaliber waarmee het Tanzaniaanse leger schiet – wordt de exportvergunning voorlopig opgeschort. Dat is op dit ogenblik de stand van zaken voor een periode van drie maanden.

Ik heb ondertussen met minister Simonet een aantal gesprekken gehad. Ik moet u zeggen dat die in een zeer goede sfeer verlopen. Wij hebben als ministerie van Buitenlandse Zaken ook heel wat informatie overgemaakt. Laat mij dit even situeren in de tijd. Er is voor het verlenen van de exportvergunning geen specifieke vraag geweest om inlichtingen te bekomen. De landenfiches worden sowieso doorgestuurd. Was er een specifieke vraag gekomen, dan hadden wij die beantwoord. Het is juist dat mijn voorganger wegens redenen die hem eigen zijn, daar niet graag in vermengd geraakte. U ziet trouwens dat, als men zich daar wel in mengt en informatie geeft, men daar achteraf ook miserie mee krijgt. Er is dus ook een andere manier, namelijk zeggen dat men daar allemaal niets mee te maken heeft, geen inlichtingen meer geeft en als om inlichtingen wordt gevraagd, die zo vaag te geven dat men er nooit op aangesproken kan worden. Dat is ook een houding, maar dat doe ik dus niet. Ik heb trouwens ook de bedoeling niet om dat te doen.

Er zijn geen specifieke vragen geweest. Na mijn opmerking over deze aangelegenheid en de discussie die daarover is ontstaan, hebben wij wel degelijk een uitgebreid dossier overgemaakt aan de Waalse minister die daarvoor bevoegd is, mevrouw Simonet. Wat is het probleem met die informatie? Het probleem met die informatie is dat zeer veel informatie geclassificeerd is. Wij kunnen met andere woorden zeggen waarover wij informatie hebben, maar het is bijzonder moeilijk precies te zeggen welke de bron daarvan is. Ik kan mij inbeelden dat dit eventueel ook bepaalde juridische consequenties heeft. Het gaat dus in veel gevallen niet over informatie die in een juridische procedure kan worden ingeroepen, want dan moet men ze natuurlijk op tafel leggen.

usine de munitions en Tanzanie, à la frontière avec le Congo. C'est parfaitement incohérent. Je ne comprends pas que certains ne s'en rendent pas compte.

Il a déjà été question de cette licence d'exportation à plusieurs reprises en 2003. L'Office du Ducroire avait à l'époque fourni une assurance mais étant donné que la licence n'avait finalement pas été octroyée, cette police avait été suspendue. Lorsque le gouvernement wallon a quand même accordé la licence d'exportation récemment, l'Office du Ducroire a établi une police sur la base de la demande de 2003. Il ne s'agit dès lors pas d'une nouvelle police, de sorte que je n'ai pas eu la possibilité d'y opposer mon veto. Dans l'intervalle, l'entreprise a versé la prime et le dossier d'assurances est dès lors parfaitement en ordre sur le plan technique.

Le gouvernement wallon avait décidé de n'octroyer la licence qu'à un seul calibre de munition. C'est cette licence qui a été suspendue récemment pour trois mois.

Je me suis entretenu plusieurs fois de ce dossier avec la ministre wallonne compétente, Mme Simonet. A cette occasion, mon département lui a fourni des informations sur la situation dans la région. Mon prédécesseur ne l'avait pas fait parce qu'aucune demande d'information n'avait jamais été adressée au Affaires étrangères. Il s'agit principalement d'informations classées, dont les sources doivent absolument rester secrètes. Je suis bien conscient que cette situation pourrait générer des problèmes juridiques.

Quelles objections les Affaires étrangères voient-elles concrètement à l'octroi de la licence d'exportation? Cet octroi irait à l'encontre des efforts déployés par la Belgique pour

Maar we hebben ze wel en mevrouw Simonet weet ook dat we ze hebben, en betwist overigens niet dat we ze hebben.

Wanneer we naar het concrete dossier gaan kijken, wat zijn de meest in het oog springende bezwaren? Ten eerste gaat het in tegen onze politiek voor het oosten van Congo in het bijzonder en onze politiek ten opzichte van Congo en de regio van de Grote Meren in het algemeen. Het ondergraaft de geloofwaardigheid van onze internationale positie in het dossier, omdat wij eigenlijk de pleitbezorgers zijn ervan. Het is trouwens geen eenvoudige zaak, want de rest van de wereld is weinig geïnteresseerd in Congo. Het is bijzonder moeilijk om nog interesse te wekken voor dat dossier en te proberen een politieke doorbraak te realiseren wanneer we op hetzelfde ogenblik moeten toegeven dat we er wel een wapenfabriek zetten en dat ik er op de koop toe niks aan kan doen. Geef toe dat dat niet zeer samenhangend is.

Het tweede punt is dat wij uit verschillende bronnen informatie hebben dat er plannen bestaan om de fabriek te privatiseren. Dat betekent dat de controle bijzonder moeilijk zal worden, om het wellicht zacht uit te drukken. Dat is geclassificeerde informatie.

Het derde element is dat uit sommige gegevens blijkt dat niet alleen eenheden van het Tanzaniaanse leger wapens kunnen kopen bij het Tanzaniaanse leger. Zij hebben verkooppunten voor wapens aan derde partijen in bepaalde van hun eigen kazernes. Ik zeg er onmiddellijk bij dat er geen specifieke aanwijzing is dat dat ook gebeurt voor munitie, maar er zijn in ieder geval verkooppunten. Het is mij niet duidelijk hoe we gaan controleren wat daar verkocht wordt, we kunnen er moeilijk iemand permanent naartoe sturen.

Er zijn ook indicaties dat Tanzania, overigens niet alleen, een doorvoerhaven is voor wapenexport. Eigenlijk geldt dat voor de hele regio, waarbij ik nooit gezegd heb dat de Tanzaniaanse autoriteiten daar rechtstreeks bij betrokken zijn. Dat kan ik niet verifiëren, net zo min als ik het tegengestelde kan verifiëren. Dat is de stand van het dossier in de aangelegenheid.

Mijnheer De Groote stelde nog de vraag waarom ik mijn vetorecht niet gebruikt heb in Delcredere. De reden is dat het ging om de uitvoering van een vorige beslissing en dat ik dat ook niet kon.

Het invoeren van het belangenconflict lijkt mij niet de juiste manier om het op te lossen. Ik ga ervan uit dat wij in de overigens voortdurende contacten tussen ons departement en de diensten van mevrouw Simonet een oplossing kunnen vinden voor het dossier op basis van de elementen die wij op tafel hebben gelegd en waarover door de Waalse regering ook bijkomende inlichtingen gevraagd zijn.

Ze vragen ook om aan te geven in welke mate het ingaat tegen de Belgische politiek. Inzake het materialiseren van de grieven kan ik u in alle eerlijkheid zeggen dat het probleem is dat het dikwijls gaat over geclassificeerde informatie en dat het dus niet evident is dat wij die informatie ook kunnen hebben op een manier dat ze au grand public met de bronnen erbij kan meegedeeld worden. Uiteindelijk zal het dus de beslissing zijn van de Waalse regering, maar ik ga ervan uit dat in dit dossier de redelijkheid het haalt, collega's.

rétablir la paix dans la région des Grands Lacs. Nous sommes pour ainsi dire le seul pays à encore essayer de porter ce dossier à l'ordre du jour international. L'octroi d'une licence pour une usine de munitions dans la région affecterait considérablement notre crédibilité.

Les Affaires étrangères ont été informées d'un projet de privatisation de l'usine, ce qui empêcherait d'y opérer le moindre contrôle. Certaines sources mentionnent également l'existence de points de vente d'armes dans des casernes tanzaniennes, bien qu'il ne soit pas certain que des munitions y soient également proposées.

Par ailleurs, la Tanzanie est traditionnellement connue pour être un pays de transit du commerce des armes. Il est impossible de vérifier si les autorités ont connaissance de ce phénomène.

Monsieur De Groote a évoqué la possibilité d'invoquer un conflit d'intérêts dans ce dossier. A mon avis, ce n'est pas la bonne manière de réagir. Je préfère en discuter avec la ministre régionale compétente. Je suis convaincu que dès que le gouvernement wallon aura pris connaissance des informations en notre possession, il choisira la voie de la raison.

04.09 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb uw antwoord niet vanaf het begin kunnen volgen omdat ik nog ergens anders een vraag op de agenda had staan. Als men alleen is, is het moeilijk om zich in twee te delen.

U hebt het aangehaald. De regionalisering van de wapenhandel is een feit.

04.10 Minister Karel De Gucht: Ik heb dat allemaal uitgelegd.

04.11 Patrick De Groote (N-VA): Ik weet dat, maar ik ben even op adem aan het komen.

Dankzij de federale wapenwet is dat in strijd met de internationaal gevoerde politiek van België.

De informatie die u geeft is weliswaar nieuw en lijkt mij voldoende. Ik heb het dan over de nakende privatisering, die u aanhaalt. U stelt terecht dat de controle moeilijk wordt.

Ik kom aan de verkooppunten van wapens voor derden. Ik zou eraan willen toevoegen dat Tanzania geen registratie van wapens heeft en daarom zijn er grote mogelijkheden om als draaischijf te fungeren in het gebied van de Grote Meren.

U hebt daarnet voldoende informatie aangehaald en voldoende argumenten op tafel hebt gelegd voor een definitieve opschorting. Als dat kan zonder belangenconflict, dan is dat voor ons uiteraard een heel goede zaak. Het is een zeer goede zaak als u dat op die manier kan oplossen.

Wij staan volledig achter uw visie ten aanzien van de wapenleveringen aan Tanzania.

04.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil u bedanken voor het ernstige antwoord en voor de informatie die wij gekregen hebben. Ik heb toch een paar opmerkingen.

Mijnheer de minister, u verwijst naar de wapenwet, die nog steeds van toepassing is, en naar het feit dat die wapenwet in een aantal morele, ethische codes, internationale afspraken enzovoort voorziet.

Mijnheer de minister, dat is juist. U weet echter evengoed als ik, en misschien zelfs beter, dat de interpretatie van die wapenwet en vooral van die ethische en morele codes naargelang de omstandigheden zeer smal of breed kan zijn. Ik geef twee voorbeelden.

Wij hebben 5000 machinegeweren geëxporteerd naar Nepal met als argument dat het een prille democratie was. Wij wisten toen dat dit niet waar was. Wij weten dat nu nog veel meer. Er werden daarover daarnet nog vragen gesteld. In elk geval, wij hebben dat toen gedaan, gewoon omdat wij, enfin de Waalse fabrikant, nu eenmaal zaken wilden doen. Het feit dat uw voorganger geen gebruikgemaakt heeft van hetgeen hij kon doen met Delcredere toont hetzelfde aan. Men kan dat breed of minder breed interpreteren.

Tweede zaak. Mijnheer de minister, u stelt dat er op dit ogenblik geen

04.11 Patrick De Groote (N-VA): Plus que jamais, les informations transmises à la ministre wallonne sur la privatisation imminente de l'usine, sur les points de vente organisés dans les casernes tanzaniennes et sur la réputation de la Tanzanie d'être la plaque tournante du commerce d'armes confirment qu'il faut se garder d'octroyer la licence d'exportation. Le N-VA partage pleinement le point de vue du ministre.

04.12 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): En réalité, la loi fédérale sur les armes est toujours en vigueur mais chacun sait que le code éthique et moral qu'elle comporte fait l'objet d'une interprétation particulièrement large. Je songe à la fourniture, il y a quelques années, de 5.000 fusils mitrailleurs au Népal, qualifié alors de "démocratie naissante".

A l'évidence, M. Michel, le prédécesseur de M. De Gucht, ne s'est guère préoccupé de ce dossier.

Les Régions ne se sont pas encore dotées de leur propre loi sur les armes mais un tel décret peut être pris rapidement.

Nous devons voir le problème en face. Celui qui fabrique des armes,

regionale wapenwet bestaat. Volgens mij hebt u zeer terecht opnieuw onderstreept dat u van mening bent dat de genomen beslissing in strijd is met de federale politiek in Oost-Congo. Indien conflicten van deze aard zich opstapelen, moeten we ons geen illusies maken. Het duurt niet zolang om een decreet goed te keuren. Er kan vrij snel een regionale wapenwet komen die in andere mogelijkheden voorziet en – daar ben ik van overtuigd – op zijn minst even ethisch zo niet ethischer zal zijn dan de federale wet. Daar komt het niet op aan.

Naar mijn mening moeten wij dit conflict onder ogen durven nemen. Wie wapens fabriceert, wil ze verkopen. Ik heb dit reeds in mijn interpellatie gezegd. Wapens verkoopt men aan landen die in oorlog of burgeroorlog zijn. Aan het Vaticaan verkoopt men geen mitrailleurs, niet op dit ogenblik.

04.13 Gerolf Annemans (Vlaams Belang): Aan Nepal ook niet.

04.14 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Dat is de logica zelf. Het enige wat men moet durven zeggen is de wapenfabrieken te sluiten en af te schaffen. Daar zijn we ook niet aan toe. Wallonië is bevoegd voor zijn wapenfabrieken. Het Waals Gewest heeft die bevoegdheid en draagt er de morele verantwoordelijkheid van. Als Vlaming wens ik daar niet bij betrokken te zijn. Daarom blijf ik bij het standpunt dat ik heb verdedigd en dat vanzelfsprekend consequent is met de ideologie van mijn partij – ik geef dit grif toe – dat ieder zijn buitenlands beleid moet hebben. Spijtig voor de federale minister van Buitenlandse Zaken. Vlaanderen zal evenwel ook een minister met die bevoegdheid nodig hebben.

De **voorzitter**: Dat is ten minste een troost.

04.15 Nathalie Muylle (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het antwoord.

Ik wens een bijkomende vraag te stellen over het samenwerkingsakkoord. U hebt gezegd dat het uit twee delen bestaat. Een eerste deel bestaat uit informatie en u hebt de drie aspecten toegelicht. Het tweede deel handelt over de representatie op internationaal niveau. Hierover hebt u niets gezegd. Kunt u dit toelichten?

04.16 Muriel Gerkens (ECOLO): Monsieur le président, je remercie également le ministre pour la réponse fouillée qu'il nous a fournie. Je voudrais cependant demander quelques précisions complémentaires.

Vous dites qu'il ne s'agit pas d'un accord de coopération mais d'un protocole entre les services pour des échanges d'informations. C'est donc un accord pourvu d'un autre statut qu'un accord de coopération entre les gouvernements. Un échange automatique d'informations est ainsi prévu et les Régions enverront aux services fédéraux les licences octroyées. Cela signifie que, dans ce protocole d'accord, il n'est pas prévu que les Régions vous signalent les licences d'exportation d'armes sur lesquelles elles vont se prononcer; elles le feront uniquement après pour que vous puissiez remplir vos obligations au niveau européen.

Cela me perturbe un peu. L'intérêt d'avoir un accord et des échanges d'informations automatiques et réguliers est de permettre la maîtrise

cherche à les vendre. Et les armes sont vendues aux pays en guerre ou en proie à une guerre civile.

04.14 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): La Région wallonne est compétente pour ses fabricants d'armes et porte la responsabilité morale. Je ne veux pas y être mêlé en tant que Flamand. Mon parti souhaite que chaque Région mène sa propre politique étrangère.

04.15 Nathalie Muylle (CD&V): J'aimerais obtenir des précisions en ce qui concerne la deuxième partie de l'accord de coopération qui traite de la représentation à l'étranger.

04.16 Muriel Gerkens (ECOLO): Het feit dat het om een protocol tussen diensten en niet om een samenwerkingsakkoord gaat, houdt in dat de Gewesten u pas achteraf zullen melden welke uitvoervergunningen zij hebben toegekend zodat u aan uw verplichtingen op Europees niveau kan voldoen. Het ware echter interessant dat de federale overheid permanent zou worden ingelicht over de hangende aanvragen en dat de Gewesten geregeld op de hoogte zouden worden gehouden. Bovendien zou men rekening moeten houden met

de ces informations et de ce qui se passera de manière régulière, pour que le fédéral sache que les deux Régions sont confrontées en permanence à des licences d'exportation pour des matériels, différents en Flandre et en Wallonie, mais qui servent tous à tuer. Je trouve qu'il serait intéressant que le fédéral soit aussi informé en continu des demandes en cours et que les Régions soient informées de manière régulière, sachant qu'une information globale est nécessaire. Comme vous le disiez dans votre réponse, il n'y a pas que la situation en Tanzanie à prendre en compte, mais aussi les politiques que nous menons dans l'Afrique des Grands Lacs, toute proche, et d'où les armes tanzaniennes peuvent provenir. Ce ne sont donc pas seulement des informations ciblées sur tel ou tel pays qui sont nécessaires, il faudrait presque des échanges permanents sur la politique étrangère entre le fédéral et les Régions.

Un autre élément m'interpelle. Vous dites que les Régions n'ont pas encore adopté leurs lois sur les licences d'exportation des armes. En effet, les Régions n'ont pas encore pris leurs décrets permettant de le faire. Néanmoins – et je crains que non –, le fédéral a-t-il la possibilité d'exiger que les Régions, dans la manière dont elles organisent cette compétence et dont elles la traduiraient dans des décrets, réintroduisent le code éthique européen de la même manière que nous l'avons fait dans la loi fédérale? Ainsi, les critères de référence que nous nous sommes fixés au niveau fédéral deviendraient les mêmes que pour les Régions, tout en sachant que les interprétations peuvent être différentes.

Dernière question, vous dites que de nombreuses informations sont classifiées. On ne connaît donc pas toujours les sources et on ne peut pas les utiliser de la manière dont on le souhaiterait. Cela veut-il dire que, dans l'échange d'informations que vous aurez, entre le fédéral et les Régions, certaines informations risquent de ne pas pouvoir être appréhendées de manière correcte et suffisante et de n'être pas suffisamment connues, comprises et utilisées par les Régions? En effet, ces informations sont sous le sceau d'un certain secret et les échanges se font de service à service et non de gouvernement à gouvernement.

Il conviendra donc de prendre certaines dispositions pour rendre tout cela efficace pour l'avenir.

04.17 Philippe Monfils (MR): Monsieur le président, je ne vais évidemment pas répéter tout ce qui vient d'être dit; je tiens simplement à ajouter quelques éléments et à m'en faire confirmer d'autres.

J'apprécie la prudence du ministre De Gucht concernant ce problème. Il est resté dans sa sphère de compétences, ce dont je me réjouis; en effet, la matière est entièrement régionalisée mais avec des garde-fous, malgré tout.

Je signale à mon excellente collègue Mme Gerkenz que la loi en matière de transfert des compétences prévoit que la compétence est transférée, notamment dans le respect des critères définis par le code de conduite de l'Union européenne (article 6, 4°). Sur ce plan-là donc, pas d'angoisse! Ne considérons pas que la Région wallonne peut faire n'importe quoi! La loi fédérale elle-même limite et renvoie à ce code de conduite de l'Union européenne qui a été intégré dans la loi

de regionale dimensie, met name in het geval van Tanzanië, dat nabij het gebied van de Grote Meren ligt.

Beschikt de federale overheid over middelen om de Gewesten ertoe te verplichten de Europese ethische code op te nemen in de decreten die zij zullen uitvaardigen, teneinde ervoor te zorgen dat dezelfde referentiecriteria worden gehanteerd?

Zal het feit dat bepaalde gegevens geclassificeerd zijn de uitwisseling van informatie tussen de diensten bemoeilijken?

04.17 Philippe Monfils (MR): Ik waardeer de voorzichtigheid die minister De Gucht aan de dag legt. Hij blijft keurig binnen de perken van zijn bevoegdheid.

Vreest niet, mevrouw Gerkenz: de wet bepaalt dat de bevoegdheid overgeheveld wordt met inachtneming van de criteria zoals bepaald in de gedragscode van de Europese Unie.

Dit dossier hing van in het begin met haken en ogen aan elkaar aan Waalse kant. Volgens de minister werd er voor de oorspronkelijke

et qui le serait, de toute manière, si un décret devait un jour être pris dans ce secteur.

Si je suis d'accord avec le protocole, sur le plan de la procédure, tout ce qu'a dit le ministre De Gucht me conforte dans l'idée que ce dossier a été mal ficelé dès le départ, du côté wallon en tout cas.

Monsieur le ministre, si je vous entends bien, il n'y a pas eu de demande spécifique de renseignements avant que la décision initiale soit prise. Par conséquent, si vous confirmez ce que vous venez de dire, j'en conclus, pour utiliser le langage diplomatique en usage au parlement, que Mme Simonet a dit la chose qui n'est pas! "Des différents contacts que j'ai pris", a-t-elle dit, "il n'y a aucun problème au niveau des Affaires étrangères et je m'étonne de la réaction de M. De Gucht." Dans divers articles de presse, notamment en première page du journal "La Meuse", on pouvait lire, "De Simonet à De Gucht: rastreins monsieur le ministre". Autrement dit, "Taisez-vous, monsieur le ministre!". Incontestablement, il y a donc un problème à ce niveau.

Concernant les contacts avec Mme Simonet, vous avez répondu qu'aucun élément nouveau n'avait été abordé au cours de votre rencontre mais que vous aviez donné l'explication que vous auriez dû donner avant l'octroi de la licence, s'il y avait eu une demande de contact. En fait, ce que vous avez dit, notamment à propos des plans de privatisation, vous auriez pu le dire avant! Si je comprends bien, il n'y avait pas d'éléments nouveaux - ce qu'a encore fait croire la Région wallonne - entre la décision de l'octroi de la licence, d'une part, et la rencontre entre vous qui a entraîné la suspension de la licence, d'autre part. Tout cela, c'est du bidon! En fait, il y avait votre "souci de...". Il me semble que vous avez bien fait de donner ce renseignement. Je constate que, sur ce plan-là, les choses auraient été beaucoup plus faciles si le contact avait eu lieu avant, étant entendu que la Région wallonne est entièrement autonome pour apprécier son intérêt, l'intérêt supérieur de la Région pour l'instant, et même l'intérêt de l'Etat car, finalement, c'est la Région qui octroie la licence.

Dernier point, monsieur le ministre, je ne voudrais pas que l'on simplifie et que l'on dise qu'il existe un conflit entre l'intérêt économique et l'intérêt supérieur de l'Etat. Je ne crois pas que le fait de reconstruire une usine d'armement dans la région soit suffisant pour dire qu'il y a un conflit entre la politique belge et la politique de la Région wallonne. On n'a certes pas besoin de nous pour construire des usines de munitions!

Lors de ma récente visite au Congo - c'était la sixième ou la septième fois que je m'y rendais sur une période d'environ un an - j'ai constaté que, dans le cadre du brassage de la troisième brigade à Kamina, alors que l'on avait prié les 3.000 hommes de laisser leurs armes au vestiaire pour l'entraînement, si je puis dire, il y avait plus d'armes que de soldats pour former cette troisième brigade! Et il ne s'agissait pas d'armes de la FN; c'était à 95% des kalachnikovs. N'allons pas imaginer que, parce que nous faisons ou ne faisons pas quelque chose, la région sera armée ou désarmée! C'est évidemment une manière très simpliste de voir le problème!

D'autres éléments jouent, d'autres actions sont menées et croyez-moi, si nous ne construisons pas cette usine, d'autres se précipiteront

beslissing genomen werd nooit specifiek om inlichtingen gevraagd. Mevrouw Simonet heeft dus iets verkondigd wat niet waar was! Als ik het wel heb, waren er bovendien geen nieuwe feiten opgedoken - het Waalse Gewest had laten verstaan van wel - tussen de beslissing om de vergunning toe te kennen en uw ontmoeting met mevrouw Simonet die tot de opschorting van de vergunning geleid heeft. Alles had zo veel vlotter kunnen verlopen als die ontmoeting eerder plaatsgevonden had, met dien verstande dat het Waalse Gewest zijn belangen geheel autonoom kan beoordelen, want uiteindelijk is het het Gewest dat de vergunning toekent.

Ik geloof niet dat er nu een conflict gerezen is tussen het Belgische beleid en het beleid van het Waalse Gewest doordat er een wapenfabriek zou worden heropgebouwd in dat gebied. Munitiefabrieken bouwen kunnen anderen ook, daar heeft men ons heus niet voor nodig!

Als wij die fabriek niet bouwen, zullen anderen zich haasten om het in onze plaats te doen. Een Belgische gewetenscrisis zal het wereldwijde probleem van de wapenhandel niet oplossen.

Het Waals Gewest heeft dit dossier erg slecht beheerd.

pour le faire. Je vous rappelle l'affaire des P90 au Mexique, l'affaire des mitrailleuses Minimi au Népal, etc. Nous pourrions ainsi continuer la liste jusqu'à demain! Un problème d'armement se pose toujours, au niveau international, je n'en disconviens pas, mais ce n'est certainement pas une crise de vertu dans le chef de la Belgique qui nous permettra de régler ce problème.

En résumé, monsieur le ministre, je comprends parfaitement votre position, mais je déduis de vos propos que ce dossier a été extrêmement mal géré à partir de la Région wallonne, ce que nous ne cessons de dire et de répéter depuis un certain nombre de semaines.

De **voorzitter**: Na de repliek van de minister zal ik de vergadering sluiten zoals was afgesproken. Wij zien de minister terug om 15 uur. Om halfdrie beginnen wij met de vragen voor zijn collega van Ontwikkelingssamenwerking.

04.18 Minister **Karel De Gucht**: Mijnheer de voorzitter, over het tweede gedeelte van het protocol betreffende de vertegenwoordiging op internationaal vlak hebben wij geen akkoord omdat de export werd geregionaliseerd en niet de vertegenwoordiging van België op internationaal niveau. Ik ben ook niet bereid om het op die manier te bekijken. Dat is mijn eerste antwoord.

Dan gaat de discussie voort.

Deuxièmement, monsieur Monfils, vous dites qu'on aurait pu poser la question auparavant et que j'aurais dès lors pu donner les informations que j'ai données aujourd'hui, c'est votre raisonnement. Ce n'est pas tout à fait vrai car, selon le nouveau protocole, on pourra me demander mon avis sur la Tanzanie et si on peut y exporter des armes. On ne me posera pas la question spécifique de savoir si on peut réinstaller une usine de munitions à un tel endroit. Ce n'est qu'à partir de là que j'aurais pu deviner qu'il y avait des informations qui nous indiquaient qu'il était question de privatiser cette usine. Les questions ne sont donc pas aussi détaillées. Donc, ce que vous dites n'est pas tout à fait vrai.

Si on me demande mon avis sur une licence d'exportation spécifique, alors oui, je peux communiquer une réponse. Mais ce qu'on me demande actuellement, ce sont des informations spécifiques qui concernent un pays et non pas une transaction. Il y a quand même une différence. Ce n'est qu'au moment où l'on a su exactement de quoi il s'agissait que l'on a pu donner des informations plus spécifiques dans ce dossier.

Je constate également qu'il y a une contradiction dans votre raisonnement. D'un côté, vous dites que l'on n'a pas bien fait et, d'un autre, vous dites que finalement, si on veut une usine, on pourra l'installer quelque part. Ce n'est pas exact car les Allemands ont refusé de le faire. Il faut faire attention à ne pas régionaliser la conscience.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

04.18 **Karel De Gucht**, ministre: Aucun accord n'existe à propos de la deuxième partie du protocole parce que seules les exportations ont été régionalisées; la représentation belge à l'étranger, elle, ne l'a pas été. Je ne veux pas non plus considérer les choses de cette façon.

Mijnheer Monfils, de vragen zijn dus niet zo gedetailleerd: wat u zegt klopt niet helemaal. Als mijn advies over een specifieke uitvoervergunning wordt gevraagd, kan ik daarop antwoorden. In dit geval wordt mij specifieke informatie over een land gevraagd. Pas toen we precies wisten waarover het ging, kon in dit dossier meer specifieke informatie worden gegeven.

Enerzijds zegt u dat we fout zaten, anderzijds zegt u dat, wanneer men een fabriek wil, men die altijd wel ergens kan vestigen. De Duitsers weigerden echter. Het geweten kan niet worden geregionaliseerd.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Gerolf Annemans en Francis Van den Eynde en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Patrick De Groote en Francis Van den Eynde en van mevrouw Nathalie Muylle
en het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken,
verzoekt de minister
ervoor te zorgen dat er een einde komt aan de tegenstelling tussen het Waalse en/of het Vlaamse wapenexportbeleid enerzijds en de federale buitenlandse politiek anderzijds en dit door de bevoegdheden omtrent buitenlandse aangelegenheden volledig aan de Waalse respectievelijk Vlaamse regering toe te vertrouwen.”

Une motion de recommandation a été déposée par MM. Gerolf Annemans et Francis Van den Eynde et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Patrick De Groote et Francis Van den Eynde et de Mme Nathalie Muylle
et la réponse du ministre des Affaires étrangères,
demande au ministre
de mettre tout en œuvre afin de mettre un terme aux contradictions existant entre, d’une part, la politique wallonne et/ou flamande en matière d’exportation d’armes et, d’autre part, la politique extérieure fédérale et ce, en confiant intégralement les compétences en matière d’affaires étrangères, respectivement au gouvernement wallon et au gouvernement flamand.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door mevrouw Josée Lejeune en door de heren Mohammed Boukourna en Philippe Monfils.

Une motion pure et simple a été déposée par Mme Josée Lejeune et par MM. Mohammed Boukourna et Philippe Monfils.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Wat de werkzaamheden betreft, kan ik het volgende zeggen. Om 14.30 uur komt de minister van Ontwikkelingssamenwerking. Normaal moeten de drie vragen aan hem op een halfuur tijd gesteld zijn. Van 15.00 uur tot 16.30 uur komt minister De Gucht terug.

04.19 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat, wat betreft de vragen aan minister De Gucht, de agenda van deze voormiddag wordt voortgezet.

De **voorzitter**: Die wordt voortgezet.

04.20 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik wil ervoor pleiten dat wie hier vanmorgen was, toch vanmiddag bij voorrang de kans krijgt om zijn vraag te stellen.

De **voorzitter**: Wij gaan gewoon voort met de agenda.

De vragen nr. 5974 van mevrouw Caslo, nr. 5983 van de heer de Donnea, nr. 6054 van de heer Bellot en de interpellatie nr. 568 van de heer De Crem zijn uitgesteld. De vragen nr. 6289 en 6290 van de heer Tastenhoye vallen weg, omdat de heer Tastenhoye die omzet in een schriftelijke vraag. Vraag nr. 6296 van mevrouw Galant is uitgesteld, evenals vraag nr. 6314 van mevrouw Wiaux.

Daarmee hebt u een overzicht van wat er wegvalt, zodat u kunt timen.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.01 uur.

La réunion publique de commission est levée à 12.01 heures.